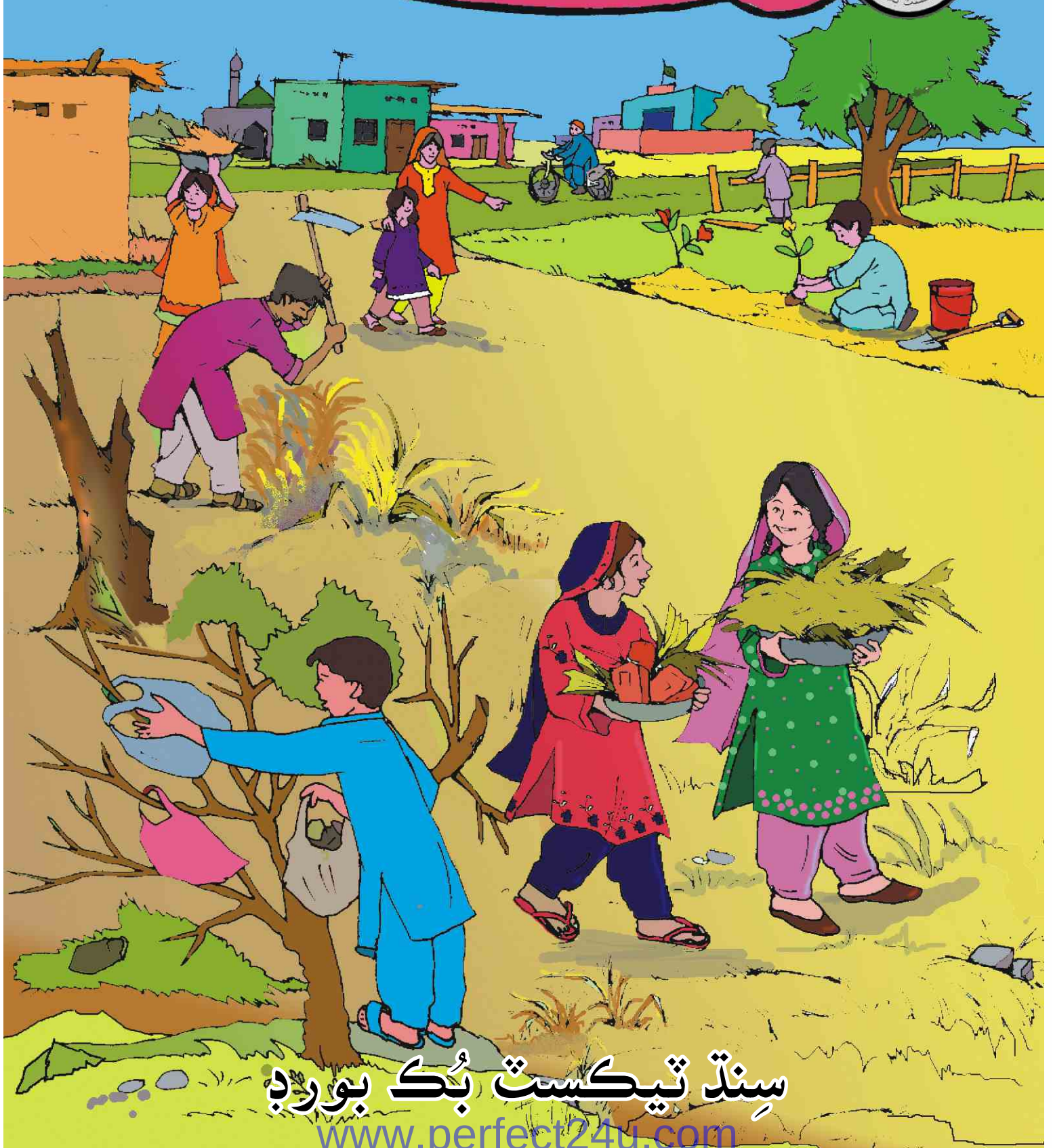

سِنڌي ٽيون ڪتابُ

ٽئين ڪلاس لاءِ

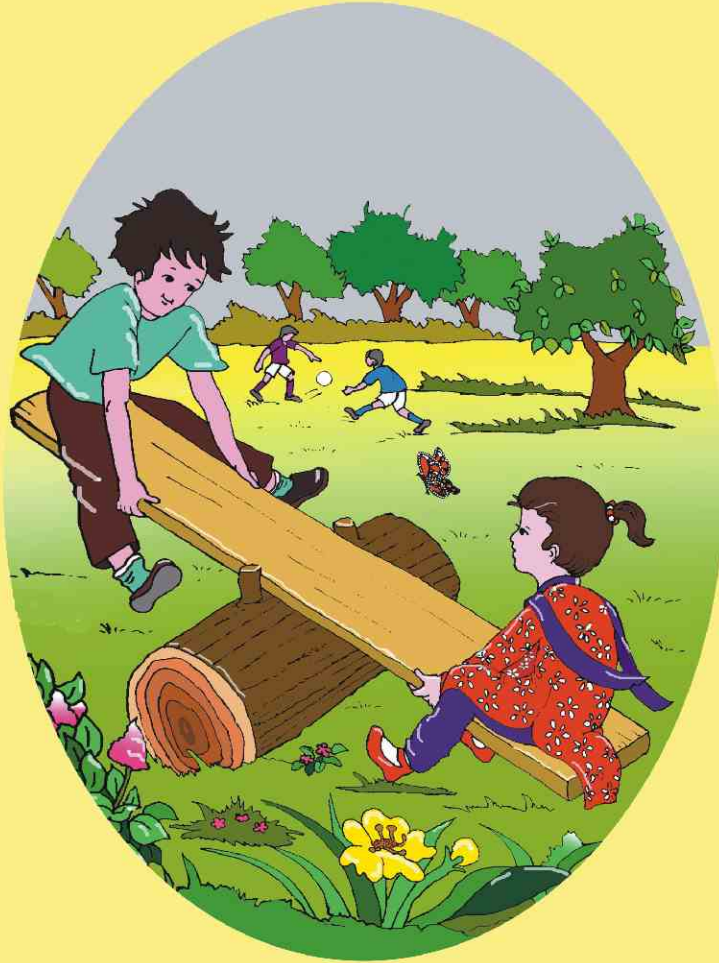
سِنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

www.perfect24u.com

سِنڌي ٽيون ڪتابُ

(ٽئين ڪلاس لاءِ)

سِنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو

ڇپيندڙ:

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن. سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي واري کاتي جي مراسلي No.SO(G-1) E&L/Curr:2014, Dated: 27-03-2014 موجب سنڌ صوبي جي سڀني پرائمري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽي جو چڪاسيل.

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد پناڻ
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

ليکڪ:

ڊاڪٽر غلام علي الانا - سيد امداد حسيني
محمد پريل 'بیدار' مگريو - غلام رسول چنا
ڊاڪٽر انور فگار هڪڙو - عزيز ڪنگراڻي
علي دوست عاجز - محمد اسحاق سميجو
خالد آزاد - شفيع محمد چانڊيو

ايڊيٽر:

سيد شير شاهه بخاري، ڊاڪٽر نور افروز خواجہ
پروفيسر سراج چنا، اويس ڀٽو، محمد اديس جتوئي

صوبائي جائزہ ڪاميٽي:

ڊاڪٽر غلام علي الانا - تحسين ڪوثر انصاري
سيد غلام اڪبر شاهه "نمائي" - تاج جويو
دلشاد احمد ڏيڻو - شفيع محمد چانڊيو
عزيز الله پنهور - محمد اديس جتوئي

الستريشن ۽ لي آؤٽ:

ساجده يوسف

ڪمپوزنگ ۽ پيج ميڪنگ:

نور محمد سميجو

پروف ريڊنگ:

جمشيد احمد جوڻيجو

هي ڪتاب پريس ۾ ڇپيو.

فهرست

صفحہ نمبر	عنوان	سبق	صفحہ نمبر	عنوان	سبق
38	سج، چند ۽ تارا	16	5	ڌڻيءَ جي وڏائي (حمد)	1
41	سُنيون چوڪريون	17	7	حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جا سُھڻا اخلاق	2
43	ڏسو ڏسو اي ٻارو کُلُ (بيت)	18	9	پاڻ سڳورا (نعت)	3
45	خط	19	11	حضرت ابوبڪر صديقؓ	4
48	اسان جي ڌرتي	20	13	اسان جو ملڪ	5
51	اچو ته ٻارو ڳايون راڳ (بيت)	21	17	پيارا پاڪستان (بيت)	6
53	سيد الھندو شاھ	22	19	سر حاجي عبدالله ھارون	7
56	رشتن جو احترام	23	21	قربانيءَ جي عيد	8
59	پاڪستان جا پاڙيسري ملڪ	24	23	رستي تي هلڻ جا قاعدا	9
62	پولڙي جي ورڇ (تصويري ڪھاڻي)	25	26	قائد اعظم (بيت)	10
64	محنت ڪر تون محنت ٻار (بيت)	26	28	مسڪين جهان خان کوسو	11
66	نصيحت پريا ٻول	27	30	ڏياري	12
67	دعا (بيت)	28	32	سهي ۽ ڪچونءَ جي ڳالھ (تصويري ڪھاڻي)	13
69	نوان لفظ	29	34	اچو اوهان جي دل وندرايان (بيت)	14
			35	گھڻگھرو دوست	15

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. اُن جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جنهن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائپي، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ورثي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊڪٽر ڇڪان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سُڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي. اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو اُن صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو. جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردياڻيون پورو پورو لاپ مائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايو انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

سڪيا جي حاصلات

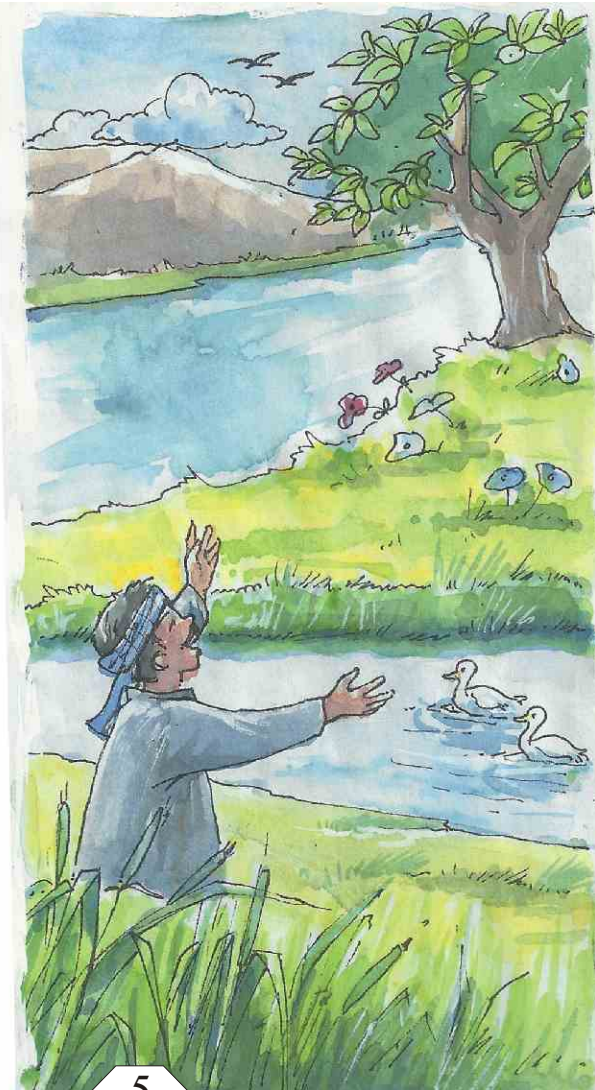
- ♦ ڌڻيءَ جي وڏائي ۽ سندس قدرت بابت ڄاڻ حاصل ٿيڻ.
- ♦ حمد سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- ♦ لفظن جي ذخيري ۾ واڌارو ٿيڻ ۽ درست استعمال ڪرڻ.
- ♦ هر آواز لفظن جي ڄاڻ حاصل ٿيڻ.

سبق پهريون

ڌڻيءَ جي وڏائي (حمد)

ڏسي دنيا ۾ عجب نظارا،
سائينءَ جي سگهه سمجھ پيارا،
اُپ ۽ ڌرتيءَ تي اسرار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

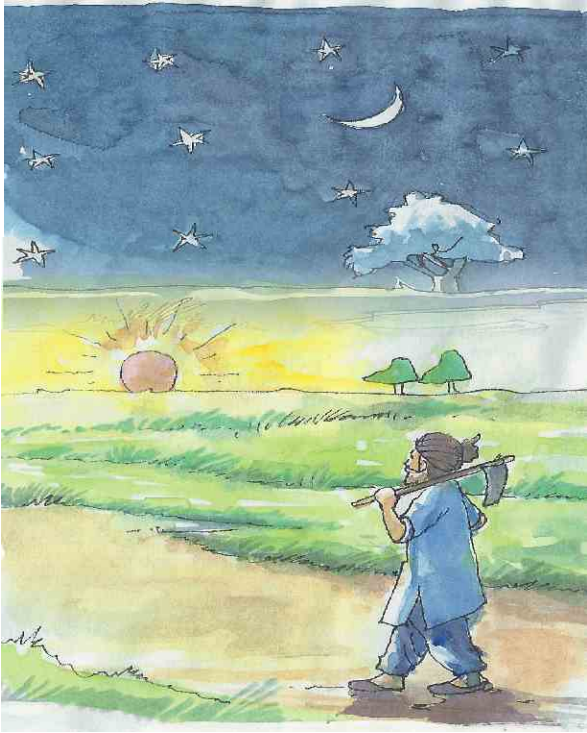

وڻ ٽن ٻوٽا ڌڻيءَ اُپايا،
قسمين قسمين پن بنايا،
گل ڦل ميوو ڪئين گلزار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

جبل، نديون ۽ چشما، لاهه،
سمند، تلاءَ ۽ نديون، واهه،
برف، گهٽا سڀ ڌارو ڌار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

اُپ ڌي ٿوري نظرو ڪريو،
سج چند تي پڻ ڌيان ڌريو،
سُهڻي تارن سَندي قطار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان حمد سُر ۽ لئه سان پڙهايو وڃي.

راتين پُنيان ڏينهن اچن،
جُهڙن پُنيان روز روشن،
ڪڏهن چاندوڪي ڪڏهن ڪار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

جَڳ جو چرخو عجبُ چلي،
سَپڪو چئي ٿو بلي بلي،
گري نه ڪوئي سگهي شمار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

ڪشچند 'بيوس'

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هن نظم مان توهان کي ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟
(ب) جيڪو بند اوهان کي وڻي ٿو، سو ڇو ٿو وڻي؟
(ج) گل ڦل، ميوا ڪنهن پيدا ڪيا آهن؟
(د) اسان رات جو آسمان ۾ ڇا ڏسندا آهيون؟

۲. هيٺيان نوان لفظ، سُنن اکرن ۾ لکو:

عجب - گلزار - چاندوڪي - قطار - ڳڙا

۳. 'نظارا' ۽ 'پيارا' هم آواز آهن. هيٺين لفظن جا هم آواز لفظ لکو:

جنسار	
واهه	
اُپايا	
ڌريو	

۴. ياد رکو ته: جنهن شعر ۾ الله تعاليٰ جي ساراهه هجي، اُن کي 'حمد' چئبو آهي.

- ♦ نبي سائينءَ جي اخلاق بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ سُنيون عادتون پرائڻ.
- ♦ پورهئي جي عظمت ۽ انسان جي احترام بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ نوان لفظ ٺاهڻ ۽ لکڻ.
- ♦ نوان لفظ جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- ♦ جانورن ۽ پکين تي ڪهل ڪرڻ.

حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا سُھڻا اخلاق

حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سُھڻن اخلاقن جا مالڪ هئا. پاڻ سُني سُپاءَ وارا، سچار ۽ ايماندار هئا. سدائين سچ ڳالهائيندا هئا. ننڍن سان پيار ڪندا هئا. پاڻ فرمائيندا هئا ته ٻار ڄمي ته ان جو نالو سنو رکو. هڪ شخص ڪين چيو ته ”توهان ٻارن سان ڏاڍو پيار ڪريو ٿا، اسان ته ايترو ڪونه ڪندا آهيون.“ اُن تي نبي سائينءَ فرمايو ته ”الله سائينءَ جيڪڏهن تنهنجي دل مان رَحْم ڪڍي ڇڏيو آهي ته اُن کي آءٌ ڇا ٿو ڪري سگهان!“

پاڻ سڳورا پاڙيسرين جي ڀارت ڪندا هئا، فرمائيندا هئا جيڪو

شخص پاڻ ته ڍو ڪري کائي ۽ سندس پاڙيسري بُڪ مري، اهو پورو مومن نه آهي. پاڻ يتيمن جا يار هوندا هئا ۽ بيمارن جي پرگهور لهندا هئا. پورهيت کي پگهر سُڪڻ کان اڳ مزدوري ڏيڻ لاءِ چوندا هئا. پاڻ سڳورا مُرڪي ملڻ ۽ ماءُ پيءُ جو ادب ڪرڻ کي وڏي نيڪي ڪوٺيندا هئا.

پاڻ سڳورا جانورن توڙي پکين تي به رحم ڪندا هئا. هڪ ڀيري هڪ اصحابي جهرڪيءَ جا ٻچا کڻي آيو. ”پاڻ سڳورن کيس حڪم ڏنو ته جهرڪيءَ جا ٻچا آکيري ۾ رکي اچ.“
 پاڻ سڳورا ڳلا، چُغلي، کُوڙي شاهدي ۽ کُوڙي قسم کڻڻ کان منع ڪندا هئا. چوندا هئا ته ”ڪاوڙ نه ڪرڻ گهرجي.“ پاڻ غلطيون معاف ڪري ڇڏيندا هئا.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پاڻ سڳورن پاڙيسرين بابت ڇا فرمايو آهي؟
 (ب) پاڻ سڳورن ڪهڙين ڳالهين کي وڏي نيڪي ڪوٺيو آهي؟
 (ج) پاڻ سڳورا ٻارن سان ڪيئن پيش ايندا هئا؟
 (د) پاڻ سڳورن جي زندگيءَ مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟

۲. هيٺ ڏنل لفظ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

مالڪ - سائين - سُپاءُ - معاف - پارت

۳. لفظ ٺاهيو. جيئن: ملڻ ← مليو

گهمڻ ← پڙهڻ ←

کلڻ ← لکڻ ←

۴. ٻارو هن سبق مان پاڻ سڳورنءَ بابت ڪي به پنج جملا لکو.

۵. ياد رکو ته: اسان کي پکين ۽ جانورن تي رحم ڪرڻ گهرجي.

- ♦ نعت جي اهميت ڄاڻڻ.
- ♦ نعت سُر ۽ لاءِ سان پڙهڻ.
- ♦ هر آواز لفظ ڳولڻ ۽ لکڻ.

پاڻ سڳورا (نعت)

جيءَ جيارا پاڻ سڳورا،
سڀ کان پيارا پاڻ سڳورا.

دوست هُجي يا دشمن چاهي،
سڀني لاءِ باجھارا آهن.
جن جو ڪوبه سهارو ناهي،
تن جي لاءِ سھارا آهن.

جيءَ جيارا پاڻ سڳورا،
سڀ کان پيارا پاڻ سڳورا.

هيٺن سان همراھ سڌائين،
ڪمزورن جي طاقت آهن.
ٻارو ڏينھن قيامت تائين،
ساري جڳ لاءِ رحمت آهن.

جيءَ جيارا پاڻ سڳورا،
سڀ کان پيارا پاڻ سڳورا.

امداد حسيني

ياد رکو ته: جنهن شعر ۾ نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي ساراهه هجي، ان کي 'نعت' چئبو آهي

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن نعت مان توهان کي ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟

(ب) اهو بند توهان کي ڇو ٿو وڻي؟

۲. هي بيت زباني ياد ڪريو ۽ گڏجي سُڙ سان ٻڌايو.

۳. هيٺين لفظن جا هم آواز لفظ ڳولي لکڻ جيئن: جيارا - پيارا

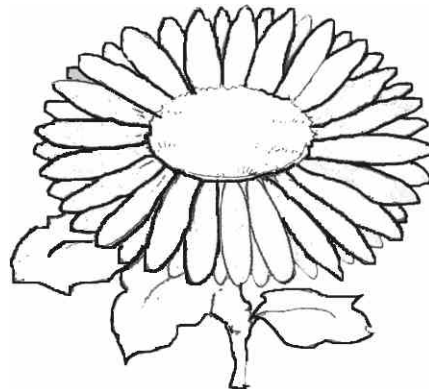
	سهارا
	طاقت
	سدائين
	چاهي

۴. نعت جون هيٺيون سٽون پوريون ڪريو:

جيءُ جيارا

..... پاڻ سڳورا.

۵. تصوير ۾ رنگ ڀريو:

- ♦ اسلامي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ آواز مان لفظ ٺاهڻ.
- ♦ اسم جي وصف ڄاڻڻ ۽ استعمال ڪرڻ.
- ♦ متبادل معنيٰ وارن لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه

حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه مڪي شريف ۾ پيدا ٿيا. سندن نالو عبدالله هو. پاڻ مڪي جي قريش خاندان مان هئا. پاڻ حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن کان عمر ۾ ٿورا ننڍا هئا. کين پاڻ سڳورن سان سڄي محبت هوندي هئي. جڏهن نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن کين اسلام جي دعوت ڏني. تڏهن پاڻ حضور جن کي سڄو پيغمبر مڃي ايمان آندائون. مردن ۾ حضرت ابوبڪر صديق سڀني کان پهرين مسلمان ٿيا.

حضرت ابوبڪر صديق اسلام قبول ڪرڻ کان اڳ به ڏاڍا نيڪ ۽ پرهيزگار هوندا هئا. قريش خاندان ۾ سندن وڏي عزت هوندي هئي. اسلام کان اڳ، انصاف ۽ عدالت جو ڪم سندن حوالي هو. پاڻ سادا، سخي ۽ مهمان نواز هئا. نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جو هر قدم تي ساٿ ڏنائون. هجرت وقت جڏهن پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن تي ڏينهن ۽ ٽي راتيون ”ثور“ نالي غار ۾ رهيا، تڏهن حضرت ابوبڪر صديق ساڻن گڏ هئا. اهو ئي سبب آهي، جو کين ”يار غار“ به چوندا آهن.

اسلام پکيڙڻ ۽ مسلمانن جي مدد لاءِ حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه، جاني توڙي مالي قربانيون ڏنيون. اسلام آڻڻ وقت، وٽن چاليهه هزار دينار هئا، اهي سڀ دينار اسلام جي تبليغ، مسڪينن ۽ محتاج مسلمانن جي مدد ڪرڻ ۾ خرچ ڪري ڇڏيائون. جن غلامن اسلام قبول ڪيو هو، تن کي سندن مُشرڪ مالڪ، ڏاڍيون تڪليفون ڏيندا هئا. حضرت ابوبڪر صديق انهن غلامن کي خريد ڪري، آزاد ڪرايو.

هڪ ڀيري، نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته ”اسلام کي جيترو فائدو ابوبڪر جي مال پهچايو آهي، اوترو ٻئي ڪنهن جي مال نه پهچايو آهي.“

نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن تبوك واري جنگ جي تياريءَ وقت، سڀني مسلمانن کي مالي مدد ڪرڻ لاءِ حڪم ڪيو. اُن موقعي تي حضرت ابوبڪر صديق[ؓ] پنهنجي گهر جو سمورو سامان آڻي، سندن اڳيان حاضر ڪيو. حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن کائن پڇيو ته ”اي ابوبڪر! گهر ۾ به ڪجهه بچايو اٿئي؟“ جواب ۾ عرض ڪيائون ته ”الله ۽ ان جي رسول جو نالو ئي گهر ۾ ڇڏي آيو آهيان.“

نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي وصال کان پوءِ کين خليفو چونڊيو ويو. پاڻ ٻه سال تي مهينا خلافت هلائي، تيرهين هجريءَ ۾، ٽيهٺ ورهين جي ڄمار ۾، وفات ڪيائون. کين نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ڀرسان دفنايو ويو. حضرت ابوبڪر صديق[ؓ] وفات وقت چيائون ته ”مون کي پراڻي ڪپڙي جو ڪفن ڏجو، نئين ڪپڙي جي ضرورت مٺلن کان وڌيڪ جيئرن کي آهي. وڌيڪ چيائون ته ”مون خلافت جي وقت ۾ اُجوري طور جيڪا رقم، مسلمانن جي مال مان ڪٺي آهي، اها منهنجي ذاتي ملڪيت مان واپس ڪئي وڃي.“ سندن زندگي اسان سڀني لاءِ وڏو سبق آهي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) حضرت ابوبڪر صديق رضه ڪهڙيون قربانيون ڏنيون؟
 (ب) حضرت ابوبڪر صديق رضه کي ”يارِ غار“ ڇو سڏيو وڃي ٿو؟
 (ج) حضرت ابوبڪر صديق رضه جن وفات وقت ڪهڙي وصيت ڪئي؟

۲. هيٺين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو:

سندس	سندن	ڪيس	کين	کانئس	کانئن
------	------	-----	-----	-------	-------

۳. ٽن آوازن وارا چار لفظ ٻڌايو، جيئن: خبر

۴. ڪنهن به ساهه واري، ماڻهوءَ، جاءِ، شيءِ، ڪم، حالت ۽ خاصيت جي نالن کي اسم چئبو آهي. جيئن: اڪبر- سحر- ڳئون- اسڪول- ڪتاب- لکڻ- پڙهڻ- هوشيار- فقير- جواني- پيري

۵. هن سبق مان اسم ڳولي لکو.

- ♦ پنهنجي ملڪ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ صوبن جي تاريخ ۽ ثقافت بابت بنيادي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ ايتڙ لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ ننڍا جملا ٺاهڻ ۽ لکڻ.

آسان جو مُلڪ

اسان جي ملڪ پاڪستان جا چار صوبا- سنڌ ، پنجاب ، بلوچستان ۽ خيبرپختونخوا آهن. ان کان سواءِ گلگت بلتستان ۽ قبائلي علائقا به پاڪستان جي انتظام هيٺ آهن. پاڪستان جي گاديءَ جو هنڌ اسلام آباد آهي. ملڪ جي هر صوبي ۾ هڪ مکيه ٻولي ۽ ڪيئي ٻيون به ٻوليون ڳالهائون وڃن ٿيون. اهڙيءَ ريت هر صوبي جي پنهنجي ثقافت ۽ رهڻي ڪهڻي آهي.

سنڌ

سنڌ، پاڪستان جو قدرتي وسيلن سان مالا مال صوبو آهي. ڪراچي سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ آهي. سنڌ جي وڏن شهرن ۾ حيدرآباد، سکر، لاڙڪاڻو، نواب شاھ، ميرپورخاص، ٺٽو، دادو، شڪارپور، جيڪب آباد، بدين، خيرپور ۽ ٻيا اچي وڃن ٿا. ڪراچي

پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو سامونڊي بندرگاهه آهي. سنڌ صوبي جي مکيه ٻولي سنڌي آهي. ان کان سواءِ هتي اردو، سرائڪي، بلوچي، براهوي، گجراتي ۽ ٻيون ٻوليون ڳالهائون وڃن ٿيون. سنڌ، سنڌو نديءَ جي ڪري مشهور آهي، جيڪا پاڪستان جي وڏي ۾ وڏي ندي آهي. دنيا جي قديم تهذيب ’موهن جو دڙو‘ پڻ سنڌ ۾ آهي.

سنڌ جي ثقافت، تهذيب، ٻولي ۽ مهمان نوازي ملڪان ملڪ مشهور آهي. اجرڪ ۽ سنڌي ٽوپي سنڌ جي ثقافت جو خاص نشان آهي. سنڌي ٻوليءَ جو وڏي ۾ وڏو صوفي شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائي آهي.

پنجاب

پنجاب، آبادي جي لحاظ کان پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو صوبو آهي. پنجاب جي گاديءَ جو هنڌ لاهور آهي. پنجاب جي وڏن شهرن ۾ راولپنڊي، فيصل آباد، ملتان، بهاولپور، گجرات، سيالڪوٽ ۽ ٻيا شهر شامل آهن. پنجاب ۾ پنج نديون، چناب،

راوي، جهلم، ستلج ۽ بياس آهن، ان ڪري هن علائقي تي پنجاب نالو پيو آهي. هن صوبي جي مکيه ٻولي پنجابي آهي، جڏهن ته سرائڪي هن صوبي جي ٻيو نمبر وڏي ٻولي آهي. ان کان سواءِ پوٺوھاري ۽ ٻيون ٻوليون به ڳالهائون وڃن ٿيون. ’هڙاپا‘ پنجاب جو قديم تهذيبي آثار آهي. ٻلي شاهه پنجاب جو مشهور صوفي شاعر آهي.

بلوچستان

بلوچستان، پکيڙ جي لحاظ کان پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو صوبو آهي. ڪوئيٽا، بلوچستان جي گاديءَ جو هنڌ آهي. هن صوبي جي وڏن شهرن ۾ لسٻيلو، خضدار، پشين، ديرو مُراد جمالي، سبي، زيارت ۽ ٻيا شامل آهن. بلوچستان جو وڏو

حصو جابلو آهي. بلوچي هتي جي مکيه ٻولي آهي. جڏهن ته پشتو، براهوي ۽ سنڌي هن صوبي جون وڏيون ٻوليون آهن. بلوچستان معدني ذخيرن سان

مالامال آهي. هتان سوئي ڳوٺ مان ملندڙ قدرتي گئس کي سوئي گئس سڏيو وڃي ٿو. گوادر ۽ پسني هتان جا بندرگاهه آهن. 'مهرڳڙھ' هتي جو قديم تاريخي ماڳ آهي. مست توکلي بلوچستان جو مشهور صوفي شاعر آهي.

خيبرپختونخوا

خيبرپختونخوا، پاڪستان جو چوٿون صوبو آهي، جنهن جي گاديءَ جو هنڌ پشاور آهي. پشتو هن صوبي جي مکيه ٻولي آهي، جڏهن ته هندڪو، دري، خوار ۽ ٻيون ٻوليون به هتي ڳالهايون وڃن ٿيون. هن صوبي جي اهم شهرن ۾ مردان، کوهات، بنون، چارسده،

هري پور، ايبٽ آباد، سوات، مينگوره ۽ پيا اچي وڃن ٿا. خيبرپختونخوا جا ماڻهو مهمان نواز آهن. هي صوبو سياحت جي ڪري به مشهور آهي. هن صوبي جو مشهور صوفي شاعر رحمان بابا آهي. 'تخت بئي' هن صوبي جو قديم تاريخي ماڳ آهي.

گلگت بلتستان

گلگت بلتستان، پاڪستان جو اهو انتظامي علائقو آهي، جنهن کي صوبي جو درجو ڏنل نه آهي، پر ان جي الڳ اسيمبلي ۽ ڌار وڌو وزير پڻ آهي. هيءُ علائقو سهڻن قدرتي منظرن جي ڪري مشهور آهي. هن علائقي جو مرڪزي شهر گلگت آهي. استور،

ڊيا مير، اسڪردو، چلاس ۽ پيا وڏا شهر آهن. بلتي، شينا ۽ بروشسڪي هتان

جون مکيه ٻوليون آهن. هن علائقي جي پنهنجي ثقافت ۽ رهڻي ڪهڻي آهي. 'شاهراه ريشم' هن علائقي مان چين ۾ داخل ٿيندڙ تاريخي رستو آهي، هُنزه هتي جي مشهور وادي آهي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو؟

- (الف) موهن جو دڙو ڪهڙي صوبي ۾ آهي؟
 (ب) آباديءَ جي لحاظ کان پاڪستان جو ڪهڙو صوبو وڏو آهي؟
 (ج) پڪيڙ جي لحاظ کان پاڪستان جو ڪهڙو صوبو وڏو آهي؟
 (د) 'شاهراه ريشم' ڪهڙي علائقي مان گذري ٿي؟
 (هه) خيبر پختونخوا جي گاديءَ جو هنڌ ڪهڙو آهي؟

۲. پنهنجي ملڪ جي باري ۾ ڇهه جملا لکي ڏيکاريو:

۳. هيٺين لفظن جا ابتڙ لفظ لکو، جيئن: ننڍو ← وڏو

پراڻو	زمين		
عام	ڌار		

۴. هيٺين صوبن جي مکيه ٻولين جا نالا لکو:

سند	بلوچستان		
پنجاب	خيبر پختونخوا		

- ♦ بيت سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- ♦ وطن سان محبت ڪرڻ.
- ♦ هم آواز لفظ ٺاهڻ.
- ♦ نوان لفظ ٺاهڻ.

پيارا پاڪستان

اعليٰ تنهنجو شان، پيارا پاڪستان!
پيارا پاڪستان، اعليٰ تنهنجو شان.

تنهنجو جهنڊو، پيارو پيارو،
چمڪي جنهن ۾ چند ۽ تارو،
تنهنجو خاص نشان، پيارا پاڪستان.

سڀ کان تنهنجو شان نرالو،
جڳ ۾ تنهنجو، روشن نالو،
ملڪين تنهنجو مان، پيارا پاڪستان.

علم پرايون، عزت پايون،
تنهنجو شان ۽ مان وڌايون،
صدقي توتان جان، پيارا پاڪستان.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن بيت جو ڪهڙو بند اوهان کي پسند آهي؟

(ب) اهو بند اوهان کي ڇو ٿو وڻي؟

۲. هيءُ بيت زباني ياد ڪريو.

۳. هيءُ بيت ڪورس ۾ سُر سان پڙهو.

۴. ”پيارو“ ۽ ”تارو“ هڪ جهڙن آوازن وارا لفظ آهن. توهين هيٺ ڏنل لفظن جهڙا
ٻيا لفظ لکو:

_____ شان

_____ پايون

_____ نرالو

۵. هيٺيان لفظ پڙهو ۽ سهڻن اکرن ۾ لکو:

اعليٰ - روشن - صدي - عزت - جڳ - جان

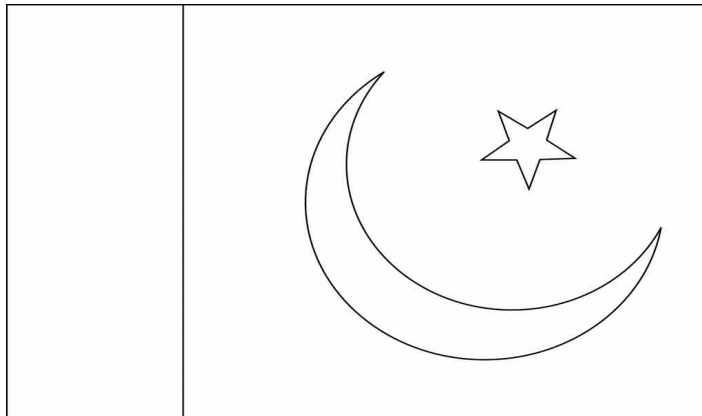
۶. کٽل اکر ملائي لفظ پورا ڪريو:

				م	
				ل	
				ڪ	
				ي	
و	ج	ن	ه		ت

۷. لفظ ٺاهيو، جيئن: پاڪستان مان پاڪستاني

ايران چيان چين

۸. تصوير ۾ رنگ ڀريو.

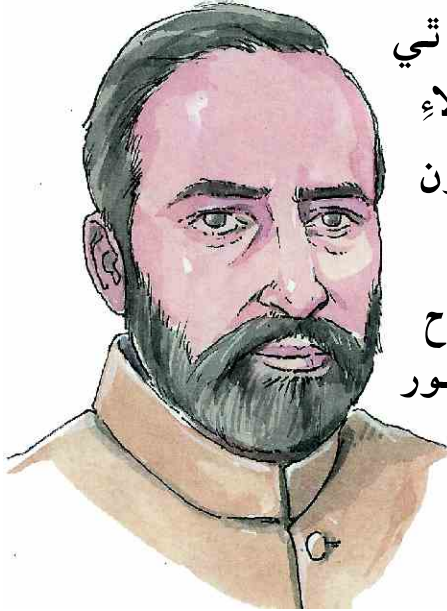

ياد رکو ته: وطن جي شان وڌائڻ لاءِ علم پرائڻ گهرجي.

استاد لاءِ هدايت: نظم زباني ياد ڪرائي ۽ گڏجي سر سان چورائي

- ♦ ملڪ جي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ محنت ۽ خدمت جي اهميت سمجهڻ.
- ♦ جملن ۾ لفظن جو استعمال سکڻ.
- ♦ واحد ۽ جمع ٺاهڻ.

سر حاجي عبدالله هارون

سند صوبي ۾ ڪيترائي اهڙا نڪ مرد ٿي گذريا آهن، جن قوم ۽ ملڪ جي پلي لاءِ ڪوششون ڪيون. حاجي عبدالله هارون به اهڙن نڪ ماڻهن مان هڪ هو.

سر حاجي عبدالله هارون، قائد اعظم محمد علي جناح جو ساٿي هو. هن پاڪستان جي تحريڪ ۾ ڀرپور حصو ورتو. سر حاجي عبدالله هارون ۱۸۷۲ع ۾ ڪراچيءَ جي هڪ غريب جي گهر ۾ پيدا ٿيو. هيءُ چئن سالن جو هو ته سندس

پيءُ وفات ڪري ويو. اُن کان پوءِ سندس ماءُ کيس نپايو. ماءُ هن کي پڙهائڻ جي ڏاڍي ڪوشش ڪئي، پر غربت جي ڪري کيس وڌيڪ پڙهائي نه سگهي.

سر حاجي عبدالله هارون جڏهن وڏو ٿيو، ته ڪجهه شيون خريد ڪري پاڙي ۾ وڪڻڻ لڳو. هو روزانو جيڪي ڪمائيندو هو، سو ماءُ جي هٿ ۾ اچي ڏيندو هو. اڳتي هلي هن سمجهيو ته واپار ڏاڍو فائدي وارو آهي.

حاجي عبدالله هارون، ٿوري وقت لاءِ هڪ دڪاندار وٽ به ڪم ڪيو. سندس پگهار چار روپيا ماهوار هو. هن اُتي به ڏاڍي ايمانداريءَ سان ڪم ڪيو. ائين ئي هن کي واپار جي چڱي ڄاڻ ٿي وئي. اُن کان پوءِ پنهنجو ننڍڙو دڪان کولي واپار ڪرڻ لڳو. محنت، سچائي ۽ ايمانداريءَ جي ڪري، سندس واپار ڏينهن ڏينهن وڌندو ويو. کيس ايمانداريءَ جو اهو ڦل مليو، جو هو ٿوري ئي وقت ۾ ڪراچيءَ جي وڏن واپارين ۾ ليڪچرڻ لڳو.

سر حاجي عبدالله هارون کي پنهنجي غريبيءَ وارو وقت ياد هو، اُن

ڪري پاڻ غريبن، يتيمن ۽ ضرورتمندن جي دل ڪولي مدد ڪندو هو. هُن ڪراچيءَ ۾ ڪيتريون ئي مسجدون، ديني ۽ تعليمي ادارا قائم ڪيا. جن مان ڪڏي وارو مدرسو مشهور آهي

سرحاجي عبدالله هارون ۱۹۴۲ع ۾ لاڏاڻو ڪيو. اڄ هو اسان وٽ نه آهي، تڏهن به پنهنجي نڪ ڪمن ۽ خدمتن جي ڪري سڀني کي ياد آهي. جيڪڏهن اسين به محنت ۽ همت سان ڪم ڪنداسين، ته زندگيءَ ۾ ڪامياب ٿينداسين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) سرحاجي عبدالله هارون ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿيو؟
 (ب) پيءُ جي وفات کان پوءِ کيس ڪنهن پاليو؟
 (ج) حاجي عبدالله هارون ڪهڙيءَ تحريڪ ۾ حصو ورتو؟
 (د) حاجي عبدالله هارون وڌيڪ ڇو نه پڙهي سگهيو؟
 (هه) حاجي عبدالله هارون کي ماڻهو ڇو ياد ڪن ٿا؟

۲. هيٺيان لفظ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ننڍڻ - پريور - ڄاڻ - همت - لاڏاڻو

۳. لفظ ٺاهيو: جيئن: تحريڪ ← تحريڪون

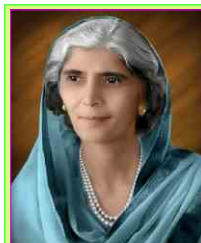
مند راهه

اوطاق ڪوشش

۴. تصويرون ڏسو ۽ نالا پڙهو:

شهيد بينظير پٽو

محترمہ فاطمہ جناح

علامہ اقبال

قائد اعظم

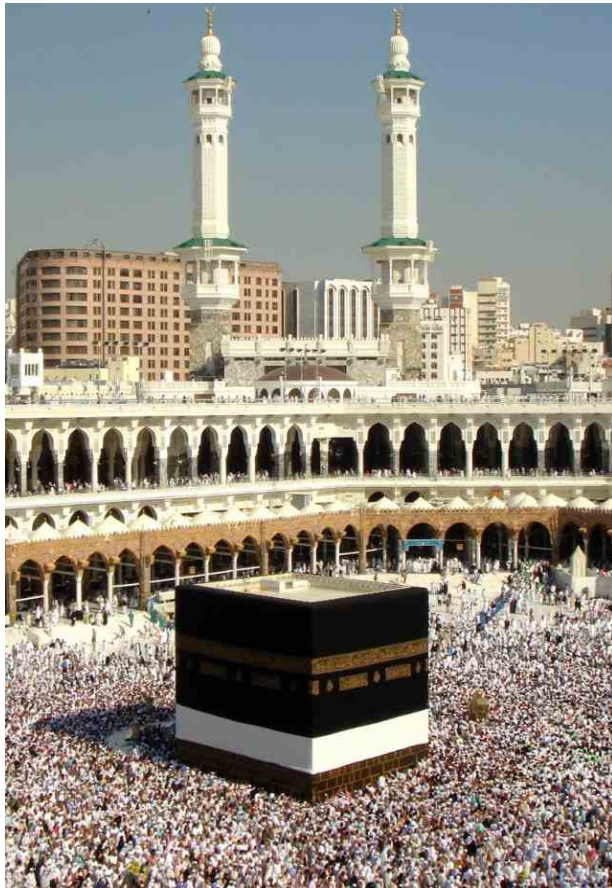
سڳياجي حاصلات

- ♦ مذهبي ڏٺن بابت ڄاڻ حاصل ٿيڻ.
- ♦ قرباني ۽ حڪم الاهي جي اطاعت جو سبق سکڻ.
- ♦ بي ترتيب جملا درست ڪرڻ.
- ♦ ننڍڙو مضمون لکڻ.

سبق انون

قربانيءَ جي عيد

مسلمان هر سال ذوالحج مهيني جي ڏهين تاريخ تي قربانيءَ جي عيد

ملهائيندا آهن. اُن کي عيدالاضحيٰ يا قربانيءَ جي عيد چيو ويندو آهي. حضرت ابراهيم عليه السلام هڪ ڀلارو نبي ٿي گذريو آهي، جنهن کي ’خليل الله‘ يعني ’الله جو دوست‘ سڏجي ٿو.

هڪ ڏينهن حضرت ابراهيم^ع کي، الله سائينءَ خواب ۾ حڪم ڏنو ته پنهنجي سڀ کان پياري شيءِ الله جي راه ۾ قربان ڪر.

حضرت اسماعيل^ع، حضرت ابراهيم^ع جو نهايت سُلچڻو، سدورو ۽ سڀ کان پيارو پٽ هو. ان ڪري حضرت ابراهيم^ع کي قربانيءَ لاءِ پنهنجي پياري پٽ جو خيال آيو.

حضرت ابراهيم^ع پنهنجي پياري پٽ حضرت اسماعيل^ع کي قربان ڪرڻ لاءِ منيٰ جي ميدان ۾ وٺي ويو. اهو ڏهين ذوالحج جو ڏينهن هو. الله سائينءَ کي پنهنجي نبيءَ جي اها ادا تمام گهڻي پسند آئي. حضرت ابراهيم^ع جڏهن پٽ کي قربان ڪرڻ لڳو ته خدا جي قدرت سان هڪ دُنبو ظاهر ٿيو ۽ حضرت ابراهيم^ع کي الله سائينءَ جو حڪم ٿيو ته اِن دُنبو کي قربان ڪر. اهڙيءَ

ريت حضرت ابراهيم^ع جي ان قربانيءَ جي ياد ۾ مسلمان اڄ تائين ڏهين ذوالحج تي قربانيءَ جي عيد ملهائيندا آهن ۽ جانورن جي قرباني ڪندا آهن. قربانيءَ جي گوشت جا ٽي حصا ڪيا ويندا آهن. هڪ حصو پنهنجي لاءِ رکبو آهي. ٻيو حصو مائتن، عزيزن ۽ دوستن لاءِ ۽ ٽيون حصو غريبن، مسڪينن ۽ پاڙي وارن کي ڏنو ويندو آهي. پيارا ٻارو! اسان کي به گهرجي ته نيڪي ۽ پلائي لاءِ هر قسم جي قرباني ڏيڻ سکون. پنهنجي ڪمائيءَ مان غريبن، مسڪينن ۽ پاڙي وارن جي مدد ڪريون.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو؟

- (الف) حضرت ابراهيم عليه السلام کي الله سائينءَ خواب ۾ ڪهڙو حڪم ڏنو؟
 (ب) حضرت ابراهيم عليه السلام جي پياري پٽ جو نالو ڇا هو؟
 (ج) الله سائينءَ جي حڪم سان ڪهڙو جانور قربانيءَ لاءِ ظاهر ٿيو؟
 (د) قربانيءَ جي گوشت جا ڪيترا حصا ڪيا آهن؟

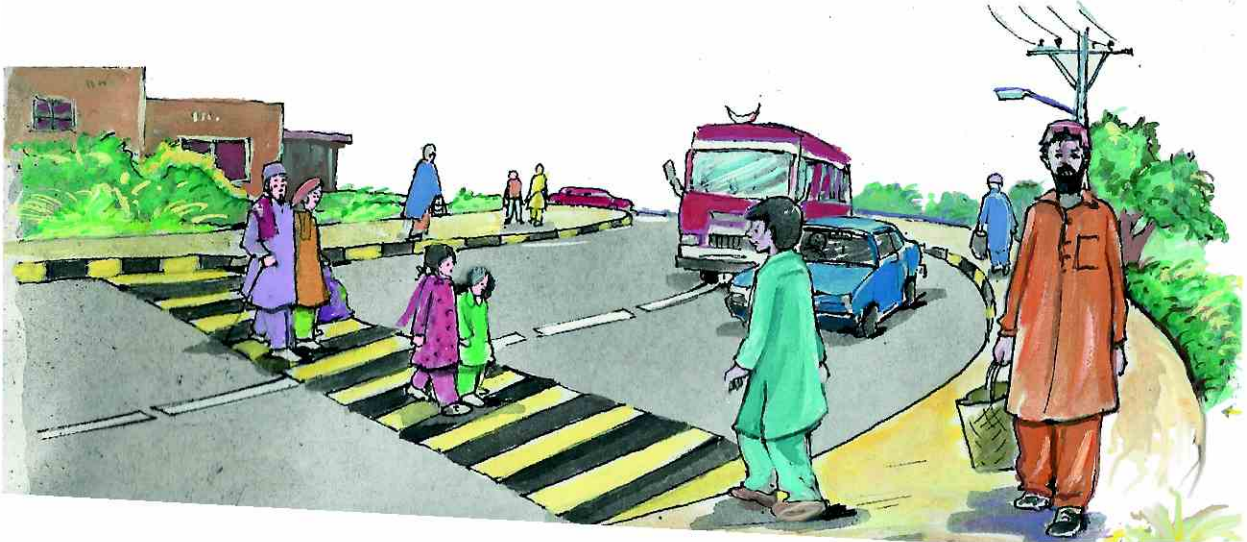
۲. هيٺيان جملا درست ڪري لکو:

- * قربانيءَ گوشت جي ٽي حصا جا ويندا ڪيا آهن.
- * ڏنبي ڪر کي قربان.
- * قرباني عيد جي ڏهين ذوالحج ٿيندي تي آهي.

۳. قربانيءَ واري عيد تي هڪ ننڍڙو مضمون لکو:

- ♦ رستن تي هلڻ جا قاعدا سکڻ.
- ♦ حادثن کان بچاءَ جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ نوان لفظ سکڻ ۽ خالي جايون ڀرڻ.

رستي تي هلڻ جا قاعدا

قربان جو وڏو ڀاءُ شعبان گهر پهتو ته ڪجهه پريشان هو. پيءُ پڇيس ته،
”ابا، خير ته آهي.“

شعبان ڏڪارو ٿي ٻڌايس ته ”شهر جي چوواڻي تي هڪ موٽر سائيڪل سوار
نوجوان سگنل ٽوڙي اڳتي وڌيو ته ان جو حادثو ٿي پيو. کيس ڳڻتيءَ جوڳي
حالت ۾ اسپتال ڪڍائي ويا.“

اها ڳالهه ٻڌي گهر جي ڀاتين کي ڏاڍو ڏک ٿيو.

قربان پيءُ کان پڇيو، بابا اهي حادثا ڇو ٿا ٿين؟

پيءُ: پٽ! اهي حادثا اجائي ٽڪڙ، لاپرواهي ۽ ترئفڪ جي اصولن تي نه
هلڻ جي ڪري ٿين ٿا.

قربان: بابا سائين، انهن حادثن کان ڪيئن بچي سگهجي ٿو؟

پيءُ: ترئفڪ جي اصولن تي عمل ڪرڻ سان حادثن کان بچي سگهجي ٿو.

قربان: ترئفڪ جا ڪهڙا اصول آهن؟

پيءُ: پٽ، رستي تي لڳل ترئفڪ سگنل ته تو به ڏٺا هوندا؟

قربان: ها بابا سائين، جن ۾ ڳاڙهي، پيلي ۽ سائي بتي هوندي آهي.

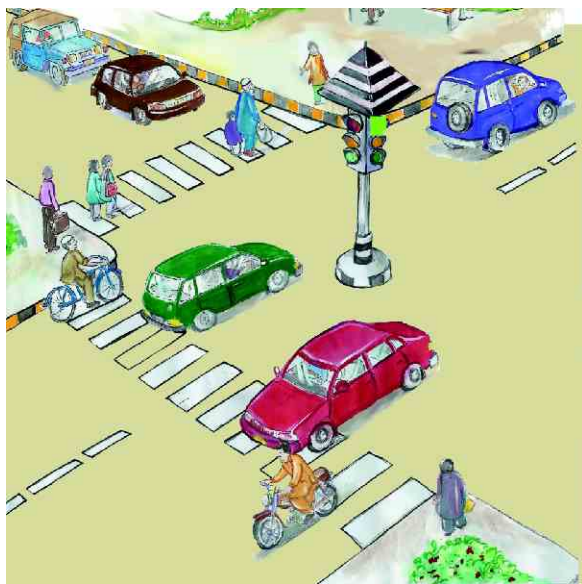
پيءُ: هائو پُٽ، اهي بتيون، ٽرئفڪ کي ڪنٽرول ڪرڻ جا اشارا هوندا آهن.

قربان: بابا سائين، ڳاڙهي بتيءَ جو ڇا مطلب آهي؟

پيءُ: ڳاڙهي بتيءَ جو مطلب آهي ته گاڏي بيهاري ڇڏڻ.

قربان: بابا سائين، پيلي بتيءَ جو مطلب ڇا آهي؟

پيءُ: جيڪڏهن پيلي بتي ڳاڙهيءَ بتيءَ کان پوءِ ٻرندي، ته ان جو مطلب ٿيندو ته هاڻي گاڏيءَ کي هلڻ لاءِ تيار رکو.

قربان: بابا سائين، سائي بتيءَ جو مطلب ڇا آهي؟

پيءُ: سائي بتيءَ جو مطلب آهي، ته هاڻي گاڏي هلائي وڃي.

قربان: بابا سائين، جيڪڏهن پيلي بتي، سائي بتيءَ کان بعد ٻري ته پوءِ؟

پيءُ: پوءِ ان جو مطلب ٿيندو، ته هاڻي ڳاڙهي بتي ٻرندي، ان ڪري گاڏي ڍري ڪريو.

قربان: بابا سائين، پنڌ هلڻ وارن لاءِ ڪهڙا اصول آهن؟

پيءُ: پنڌ هلڻ وارن کي ڦٽ پاٽ تي هلڻ گهرجي.

قربان: بابا سائين، پنڌ هلڻ وارن کي رستو ڪيئن پار ڪرڻ گهرجي؟

پيءُ: ان لاءِ رستي تي اڇا ۽ ڪارا پٽا ٺهيل هوندا آهن، جن کي 'زيبرا ڪراسنگ' چئبو آهي. پنڌ هلڻ وارن کي اتان رستو پار ڪرڻ گهرجي.

ماءُ: ان کان سواءِ رستن جي پاسن کان لڳل بورڊن تي ٻيا مختلف اشارا به ڏنل هوندا آهن. انهن اشارن مان موڙ، ڇاڙهي، پُل ۽ ٻين ڳالهين جي خبر پوندي آهي.

قربان: توهان جي وڏي مهرباني. توهان ڏاڍيون ڪم جون ڳالهيون ٻڌايون.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو؟

- (الف) شعبان ڪهڙي ڳالهه جي ڪري پريشان هو؟
 (ب) سگنل ۾ ڪهڙي رنگ جون بتيون هونديون آهن؟
 (ج) ڳاڙهي بتي ڇا جو اشارو آهي؟
 (د) سائي بتي ڇا جو اشارو آهي؟

۲. هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

رفتار	پنڌ	ڍري	عمل	موڙ
-------	-----	-----	-----	-----

۳. هيٺيان خال پريو:

- * ٽرئفڪ جي اصولن تي ڪريو.
 * پنڌ هلڻ واري کي تان هلڻ گهرجي.
 * رستي تي ۽ پٽا ٺهيل هوندا آهن، جن کي چئبو آهي.
 ياد رکو ته: پنڌ هلڻ واري کي رستي جي ساڄي پاسي هلڻ گهرجي.

نوٽ: ٽرئفڪ جا اشارا (نشان).

ون وي

ڪم هلندڙ

رستو پار ڪرڻ

اڳيان موڙ آهي

يو ٽرن نه وٺو

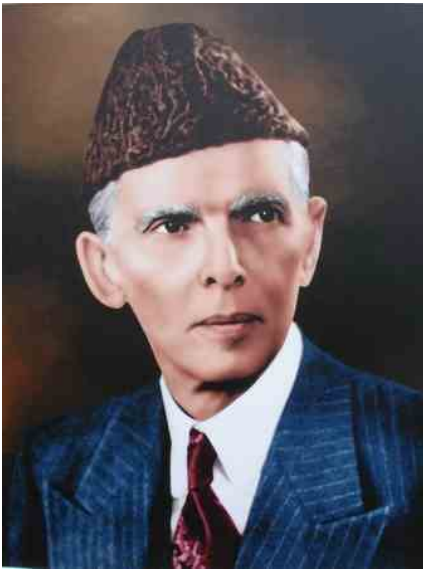
کاٻي پاسي نه مڙو

سڳيا جي حاصلات

- ♦ بيت سُر ۽ لئه سان ڳائڻ.
- ♦ قائداعظم جي پيغام بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- ♦ هر آواز لفظ ڳولي لکڻ.

سبق ڏهون

قائد اعظم

قائداعظم جا ڳڻ ڳايو،
جنهن هي پاڪستان بنايو.

محنت محنت محنت محنت،
محنت ۾ ئي آهي عظمت.
قائداعظم هو فرمايو،
جنهن هي پاڪستان بنايو.

علم اوھان جي قسمت آهي،
وقت وڌي هڪ دولت آهي.
قائداعظم هو فرمايو،
جنهن هي پاڪستان بنايو.

سڀئي پاڪستاني آهيون،
گڏجي پاڪ وطن کي ٺاهيون،
قائداعظم هو فرمايو،
جنهن هي پاڪستان بنايو.

علي محمد ”مجروح“

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هن بيت مان توهان کي ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟
(ب) جيڪو بند توهان کي وڌيڪ وڻي ٿو، اهو ڇو ٿو وڻي؟
(ج) هن نظم ۾ قائداعظم اسان کي ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟

۲. هي بيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سر سان پڙايو.

۳. هيٺيان بند مڪمل ڪريو:

★ محنت محنت محنت،

محنت ۾ آهي عظمت.

قائداعظم فرمايو،

جنهن هي بنايو.

★ علم قسمت آهي،

وقت دولت آهي.

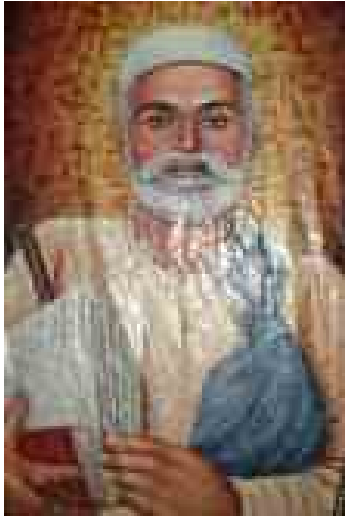
قائداعظم هو فرمايو،

جنهن پاڪستان بنايو.

۴. هن نظم مان هر آواز لفظ ڳولي لکو.

- ♦ سماجي خدمت جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- ♦ مسڪين جهان خان کوسي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ مناسب لفظن جو جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- ♦ حاصل ڪيل ڄاڻ کي پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪرڻ.
- ♦ ڏڪار بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

مسڪين جهان خان کوسو

مسڪين جهان خان کوسو، سنڌ جي تاريخي ضلعي ٿرپارڪر جي ڳوٺ ’ساميءَ جي ويري‘ ۾ ڄائو هو. هو ٿر جي ماڻهن جو هڏڙوڪي هو. سندن ڏک سک ۾ مدد لاءِ هڪيو حاضر هوندو هو.

جهان خان کوسو غريبن جي همدرد هئڻ ڪري پاڻ کي سڏائيندو ئي ’مسڪين‘ هو. هو ٿر جي زميندار خاندان جو فرد هو. سندس پيءُ جو نالو بجارخان کوسو هو. مسڪين جهان خان جوانيءَ ۾ پوليس

کاتي ۾ نوڪري ڪئي، پر پوءِ هن ٿر جي غريبن جي خدمت جي جذبي هيٺ نوڪري ڇڏي ڏني. هو اسپتالن ۾ بيمارن جي دوا درمل جو بندوبست ڪندو هو. بيگناهين کي ڏاڍاين کان چوٽڪارو ڏياريندو هو. ڏڪار وقت کاڌي پيتي ۽ ضرورت جي شين ڏيارڻ ۾ غريبن جي مدد ڪندو هو. هن پنهنجي ڳوٺ ’ساميءَ جي ويري‘ ۾ اسڪول کولايو ۽ اُن لاءِ پنهنجو گهر ڏنائين ۽ پاڻ وڃي منهن اڏي ويٺو.

ٿر جا ماڻهو جڏهن مسڪين جهان خان کي ڏسندا هئا ته ساڻس پنهنجا اهنج اوري، کيس داد فرياد لاءِ چوندا هئا. هو به بنا ڪنهن فرق جي سڀني جا اهنج ڏور ڪرڻ لاءِ جتن ڪندو هو. غريبن جون درخواستون وس وارن تائين پهچائي سندن مسئلا حل ڪرائيندو هو.

مسڪين جهان خان سادگي پسند انسان هو. سادو کائيندو هو ۽ سادو پهريندو هو. غريبن سان همدرديءَ واري سندس سلوڪ ۽ سماجي خدمتن جي ڪري نه رڳو ٿر جا ماڻهو پر اڄ به سڄيءَ سنڌ جا ماڻهو کيس محبت ۽ عزت

سان ياد ڪن ٿا. اسان کي مسڪين جهان خان کوسي جي زندگيءَ مان سبق حاصل ڪري غريبن ۽ ضرورتمندن جي مدد ڪرڻ گهرجي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) جهان خان کوسو پاڻ کي 'مسڪين' چو سڏائيندو هو؟
- (ب) مسڪين جهان خان پوليس جي نوڪري چو ڇڏي؟
- (ج) مسڪين جهان خان اسڪول قائم ڪرائڻ لاءِ ڇا ڪيو؟
- (د) مسڪين جهان خان کوسي جي زندگيءَ مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟

۲. هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- * مسڪين جهان خان _____ پسند انسان هو.
- * مسڪين جهان خان سادو کائيندو ۽ سادو _____ هو.
- * هو بنا ڪنهن فرق جي _____ جا _____ ڏور ڪرڻ لاءِ _____ ڪندو هو.

۳. مسڪين جهان خان کوسي جي خدمتن بابت ڪجهه جملا لکي ڏيکاريو.

۴. اوهان پنهنجي ڳوٺ جي، ڪنهن سماجي خدمتگار جي خدمتن بابت پنهنجي ساٿين کي ٻڌايو.

۵. ياد رکو ته:

- ٿر ۽ ڪوهستان ۾ جڏهن برسات نه پوي، فصل نه ٿين ۽ کاڌي پيئي جي شين جي سخت اڻاڻ ٿئي ته ان حالت کي 'ڏڪار' چئبو آهي.
- ڏڪار وقت غريبن جي مدد ڪرڻ هر انسان جو فرض آهي.

سڪيا جي حاصلات

- ♦ ڏٺن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ انساني پائپي جي اهميت کان آگاهه ٿيڻ.
- ♦ نون لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- ♦ زمانن جو آسان تصور سمجهڻ.
- ♦ مذڪر ۽ مؤنث جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ٻارهون

ڏياري

انيتا: پرڪاش، سڀاڻي ڏياريءَ جو وڏو ڏينهن آهي.

پرڪاش: انيتا، اسين ڏياري ڇا جي ڪري ملهائيندا آهيون؟

انيتا: پرڪاش! اڳئين زماني ۾، سري رامچندر پنهنجي مخالف راوڻ کي جنگ ۾ هارايو هو. هو سوڀ حاصل ڪري پنهنجي گهرواريءَ سيتا سان گڏجي، پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو.

جنهن ڏينهن پنهنجي شهر ۾ آيو، تنهن ڏينهن سڀني هنڌن پنهنجا گهر سينگاريا ۽ ڏيئا ٻاريا هئا. اسين سڀئي، اهو ڏڻ ملهائڻ لاءِ، پنهنجن گهرن کي سينگاريندا آهيون ۽ خوشيون ڪندا آهيون.

پرڪاش: انيتا، اسان جي گهر کي به دادا چن جي پوڄي ڏياري آهي. چيائين ٿي ته ڏياريءَ جي سَنَت پيا ڪريون.

انيتا: روشنيءَ لاءِ ڇا ڪيو اٿو؟

پرڪاش: نڪر جا ڏيئا ورتا اٿئون، ۽ بتيون به ٻارينداسين. سنگيتا ۽ منهنجي لاءِ دادا نوان ڪپڙا به ٺهرايا آهن.

انيتا: بس، ٻيو به ڪجهه ورتو اٿو!

پرڪاش: اڻٽا، دادا چٽنگائي تيليون ۽ ڍڪڻيون به گهرايون آهن. منا لڏون، لايون به کائينداسين ۽ منائي به ورهائينداسين.

اڻٽا: منائي ڪنهن ڪنهن کي ڏيندا؟

پرڪاش: دادا چيو ٿي ته ”منائي مٿن مائٽن ۽ دوستن کي به ڏينداسين ۽ پاڙيوارن مسلمانن کي به موڪلينداسين.“

اڻٽا: مسلمان اوهان کي ڇا موڪلين؟

پرڪاش: هاڻي جيڪا مسلمانن جي عيد گذري، تنهن تي پاڙيوارن مسلمان پائرن اسان کي سئون ۽ ميوو موڪليو هو.

اڻٽا: تڏهن ڇڏيو ته پاڙيوارن سان اوهان جو چڱو ناتو آهي؟

پرڪاش: هاڻو، دادا چوندو آهي ته ”سڀئي انسان هندو توڙي مسلمان پاڻ ۾ پائرن آهن.“ اسين ته راند روند به پاڙيوارن مسلمان چوڪرن سان ڪيڏون.

وڏن ڏينهن تي ساڻن گڏجي گهمون.

اڻٽا: شاباس! پاڻ ۾ هميشه ڪير ڪند ٿي رهڻ ڪپي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ڏياري ڇو ملهائي ويندي آهي؟

(ب) ڏياريءَ جي ڏينهن ڇا ڪبو آهي؟

(ج) پرڪاش کي سندس دادا ڪهڙي چڱي ڳالهه ٻڌائي؟

۲. هيٺيان نوان لفظ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڏياري - سوپ - سنبت - ڪيرڪند - پوچي

۳. هيٺين جملن ۾ مناسب لفظ چونڊي لکو: هوندو - آهي - هو

* اڄ منهنجو امتحان _____ * ڪالهه سومر جو ڏينهن _____

* سڀاڻي اسڪول کليل _____

ياد رکو ته: ڏياري هر سال هندي مهيني ’اسوءَ‘ جي آخري ٽن ڏينهن ۾ ملهائي ويندي آهي.

سکيا جي حاصلات

- ♦ تصويرون ڏسي آکاڻي ٺاهڻ.
- ♦ سُستي ۽ چُستيءَ جو فرق سمجھڻ.
- ♦ حرف جر جو سادو تصور سکڻ.
- ♦ دلچسپ نموني نوان لفظ سکڻ.

سبق تيرهون

سهي ۽ ڪچونءَ

جي ڳالهه

(تصويري ڪهاڻي)

اُستاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي تصويري آکاڻي ٺاهڻ ۾ مدد ڪري.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) تصويرن ۾ ڏنل جانورن جا نالا ٻُڌايو؟
(ب) تصويرن ۾ جانورن کان سواءِ ٻيون ڪهڙيون شيون ڏيکاريل آهن؟
(ج) تصويرون ڏسي آکاڻي ٻُڌايو؟
(د) هن تصويري آکاڻي مان اسان کي ڪهڙو سبق ملي ٿو؟

۲. تصويرن جي مدد سان ٻي ڪا آکاڻي ٺاهي ڏيکاريو.

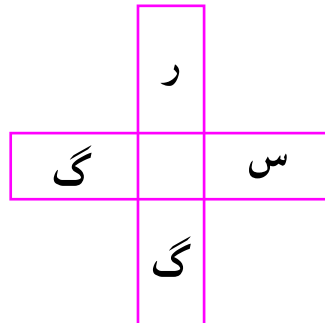
۳. (جو - ۾ - تي) کي جملن ۾ استعمال ڪريو: جيئن: میز تي ڪتاب آهي.

* اسڪول _____ ٻار پڙهن پيا.

* ڪٽ _____ ويهه.

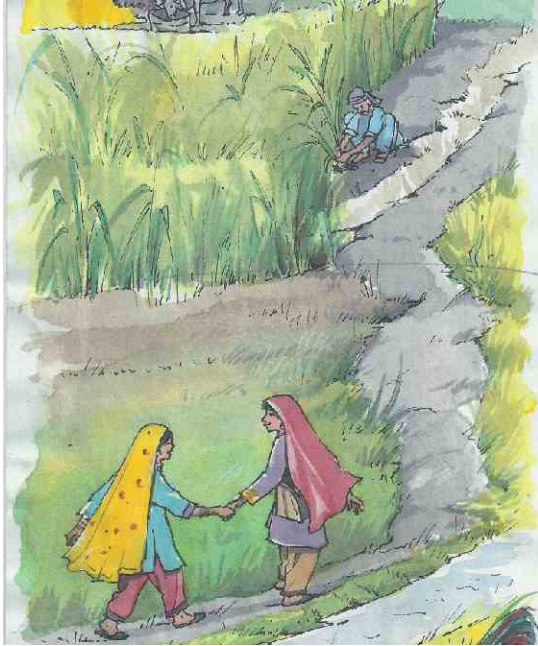
* اسلم _____ پاءُ آيو.

۴. اکر وجهي لفظ ٺاهيو:

- * نظم سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- * نظم پڙهي لطف اندوز ٿيڻ.
- * نظم ۾ شامل نصيحتن بابت لکڻ.
- * هم آواز لفظن سان خال ڀرڻ.

اچو اوهان جي دل وندرايان (نظم)

اچو اوهان جي دل وندرايان،
 باراڻا ڪي ٻول ٻڌايان.
 ڇا جو راجا، ڇاجي راڻي،
 رب سڳورو سڀ جو ساڻي.
 سَنگَ سُنهرا، سائو گاهُ،
 لڪڻ پڙهڻ سان رڪجي چاهُ،
 ڪلڪ نئين، پر پتي پراڻي،
 اڄوڪي پوري ٿي گڏجاڻي.

ادل سومرو

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هن نظم مان اوهان کي ڪهڙو بند پسند آهي؟
- (ب) اوهان کي اهو بند ڇو ٿو وڻي؟
- (ج) هن نظم ۾ شاعر ڪهڙين ڪهڙين شين جو ذڪر ڪيو آهي؟

۲. هي نظم سُر ۽ لُءُ سان پڙهي ٻڌايو.

۳. نظم ۾ شاعر ٻارن کي جيڪي نصيحتون ڪيون آهن سي لکي ڏيکاريو.

۴. هيٺ ڏنل نون لفظن جي معنيٰ ٻڌايو ۽ لکو:

ٻول - سڳورو - گڏجاڻي - ڪلڪ - چاهُ.

۵. هيٺين لفظن جا هم آواز لفظ ٻڌايو ۽ لکو:

+ وندرايان + راڻي + گاه + پراڻي

سکيا جي حاصلات

- ♦ پورهئي جي اهميت ڄاڻڻ.
- ♦ سماجي شعور حاصل ٿيڻ.
- ♦ جمع واحد سکڻ.
- ♦ هر معنيٰ لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ ڳالهائڻ، پڙهڻ ۽ لکڻ.

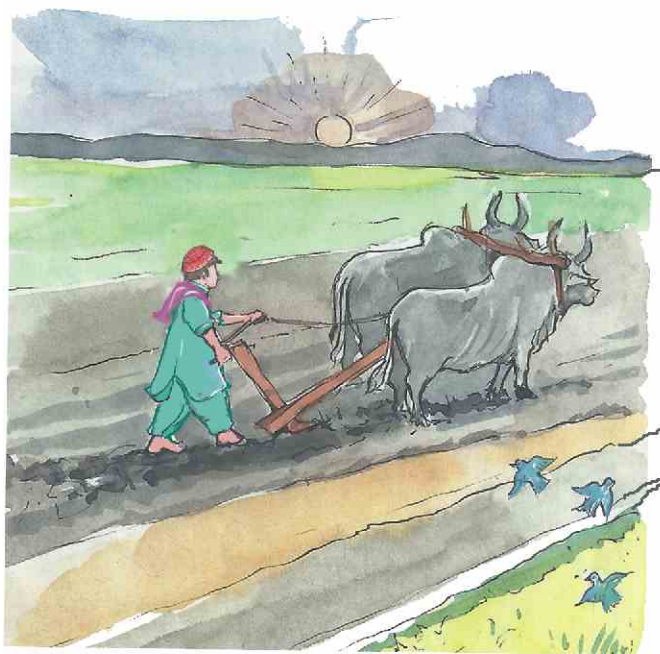
سبق پندرھون

گھڻگھرو دوست

احمد کي اداس ڏسي، سندس مرهيات پيءُ جي دوست چاچي قاسم پڇيو ته، ”ابا احمد! خير ته آهي، اڄ تون مون کي منجهيل پيو لڳين؟“ احمد کيس دل جو سربستو احوال ڏيندي چيو ته ”چاچا، بابا سائينءَ کان پوءِ اسان جي گهر جو گذر سفر ڏاڍو ڏکيو ٿي پيو آهي. سمجهه ۾ ئي نه ٿو اچي ته ڇا ڪريان!“

چاچو قاسم سياڻو ۽ زماني جو ماڻهو هو. هن کي اهو به معلوم هو ته احمد جي پيءُ وٽ زمين جو ٽڪرو هو، جيڪو سندس گذاري وڃڻ کان پوءِ غير آباد پيو هو. تنهن ڪري هن، اهو خيال ايندي ئي احمد کي رازداريءَ واري انداز ۾ چيو ته ”مون کي هڪ پيري تنهنجي پيءُ ٻڌايو هو ته هن پنهنجي زمين ۾ سون جي ڍڳ پوري رکي هئي. پر هن اها جاءِ ڪونه ٻڌائي ۽ نه وري مون ئي ان کان پڇڻ مناسب سمجهيو. هاڻ تون پنهنجي اها ملڪيت پاڻ ڳولي هٿ ڪر ۽ پنهنجي گهر پاتين کي به سکيو ڪر. ان سلسلي ۾ آءٌ توهان هر قسم جي مدد ڪرڻ لاءِ تيار آهيان!“

ٻيو ڏينهن ٿيندي ئي احمد
غير آباد ٻنيءَ ۾ جهنگ جي واڍي
شروع ڪئي. گند گاهه صاف
ڪرڻ ۽ لاهه ڪيڙ کان پوءِ هن
زمين ۾ هر ڏنا، پر پوريل سون
جي ديڳ جو ڪو پتو نه پيو. هن
چاچي قاسم جي صلاح سان زمين
۾ ٻيهر به هر ڏنا. تڏهن به کيس
ڪجهه هٿ نه آيو.

اهو ڏسي چاچي قاسم چيو،
”پُٽ رک الله تي، ربُ توکي

تنهنجيءَ محنت جو اجر ضرور ڏيندو.“ هن زمين کي پاڻي ڏياري، بچ ۽ پاڻ
ڏيڻ ۾ سندس مدد ڪئي. ٿورن ڏينهن اندر ويران زمين ۾ ساوا سلا اُڀري
آيا. جڏهن فصل پڇي راس ٿيو، تڏهن احمد ڪپڙن ۾ نه ٿي ماريو. کيس
پنهنجي محنت سڃاڻي ٿيڻ جي خوشي ٿيڻ لڳي.

چاچي قاسم، احمد کي خوش ڏسي چيو، ”پُٽ! اها ئي سون جي ديڳ
آهي، جيڪا تنهنجي وڏڙن جي زمين ۾ پوريل هئي. اصل ۾ پورهئي کان
وڏي ڪا به دولت نه آهي.“

اهڙيءَ نيڪ صلاح ڏيڻ تي احمد، چاچي قاسم جا دل سان ٿورا مڃيا،
جنهن ڏاڍي ڏاهپ سان احمد کان محنت وارو ڪم ورتو. اهڙيءَ ريت احمد
جي گهر جون رُسي ويل رونقون ۽ خوشيون موٽي آيون.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.

- (الف) احمد ڇو اداس ۽ پريشان هو؟
- (ب) چاچي قاسم، احمد کي ڪهڙي راز واري ڳالهه ٻڌائي؟
- (ج) احمد پوريل سون واري ديڳ هٿ ڪرڻ لاءِ ڇا ڪيو؟
- (د) فصل پڇي راس ٿيڻ تي چاچي قاسم، احمد کي ڇا سمجهايو؟

۲. هيٺين واحد لفظن جا جمع لکو:

واحد	جمع	واحد	جمع
ديگ		ڪتابُ	
سياڻو		ڪٿَ	

۳. ٻارو، تير ڏيئي ساڳي معنيٰ وارا لفظ ملايو:

سياڻو	وات
محنت	آسمان
ڌرتي	واهڻ
اُپ	پورهيو
ڳوٺ	زمين
رستو	ڏاهو

۴. ٻارو! هن سبق کي پنهنجي لفظن ۾ بيان ڪريو.

ياد رکو ته:

* محنت جو ڦل منو ٿيندو آهي.

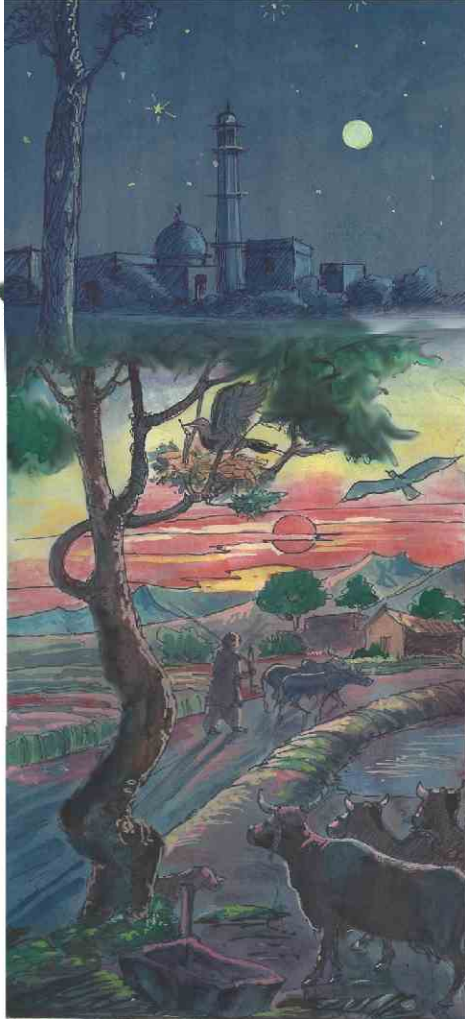
* پورهئي ۾ عظمت آهي.

سڳياجي حاصلات

- ◆ نظام شمسي جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ◆ لفظن جا ضد سکڻ ۽ استعمال ڪرڻ.
- ◆ لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.

سبق سورھون

سج، چنڊ ۽ تارا

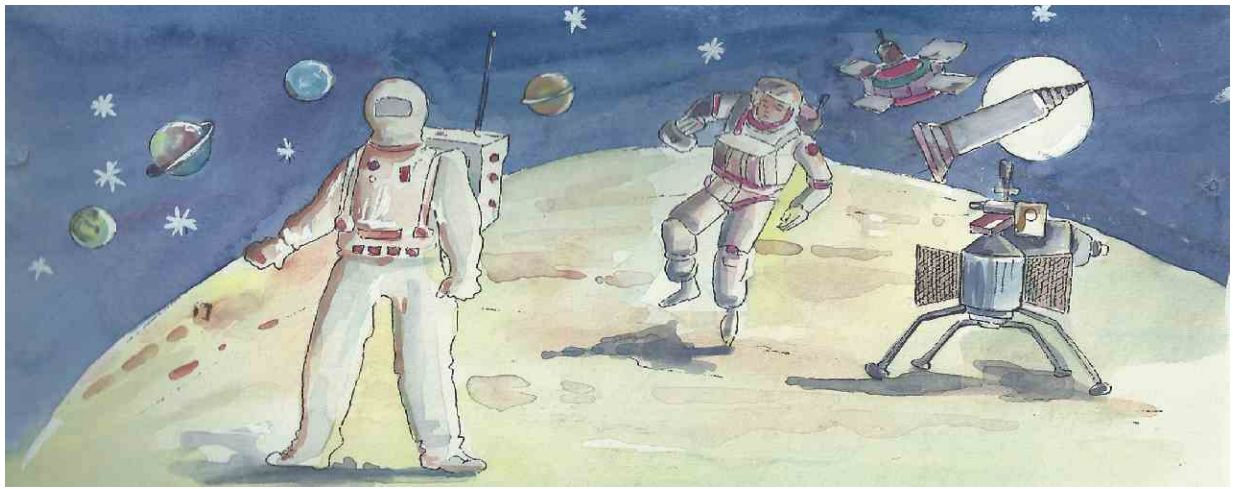

اُستاد: ٻارو، توهان شام جو سج لهڻ جو نظارو ته ڏٺو هوندو. سج لهڻ سان اوندھ ٿي ويندي آهي. تارا آسمان ۾ ٿمڪندي نظر ايندا آهن. چوڏھينءَ جي رات ته پورو گول چنڊ پيو چمڪندو آهي.

سرور: ها سائين، چاندوڪي ته ڏاڍي وڻندڙ هوندي آهي. پر سائين، چنڊ به سدائين هڪجهڙو نه هوندو آهي، ڪڏهن وڏو ته ڪڏهن ننڍو به ٿيندو آهي، سو ڇو؟

استاد: ها، حقيقت ۾ چنڊ کي روشني سج کان ملي ٿي، تنهنڪري ائين ڏسڻ ۾ ايندو آهي. چنڊ اسان جي زمين جي چؤطرف ڦري ٿو. وقت

سان پنهنجي جڳهه بدلائيندو رهي ٿو. جنهن ڪري، ان تي سج جي روشني ڪڏهن گهٽ ته ڪڏهن وڌ پوندي آهي، ان ڪري چنڊ ننڍو ۽ وڏو نظر ايندو آهي. چنڊ جو مٿاڇرو به هڪجهڙو نه آهي. چنڊ کي غور ڪري ڏسندا ته ان ۾ اوهان کي داغ ڏسڻ ۾ ايندا. حقيقت ۾ اهي داغ نه آهن، پر اهي ميدان، جبل، غارون ۽ ڪاهيون آهن، جيڪي پري کان داغن وانگر ڏسڻ ۾ اچن ٿيون. هاڻي ته انسان چنڊ تي پهچي چڪو آهي.

قاسم: سائين، انسان چنڊ تي ڪيئن پهتو؟

استاد: انسان تمام تيز رفتار راکيٽ ايجاد ڪيا. انهن ۾ خلائي لباس پهري، کاڌي پيتي جو سامان کڻي وڃي چنڊ تي لٿا. اُتان مٽي ۽ پٿر به کڻي آيا. اُهي پٿر اهڙا آهن، جهڙا هتي زمين جا پٿر ٿيندا آهن.

گلاب: سائين، تارا تمام ننڍڙا ڏسڻ ۾ ايندا آهن ۽ پري کان ٿم ٿم پيا ڪندا آهن.

استاد: ها، تارا اسان کي ان ڪري ننڍڙا ڏسڻ ۾ ايندا آهن، جو اهي تمام گهڻو پري آهن. انهن مان ڪيترا ته سج کان به وڏا آهن. سج به هڪ تارو آهي، پر اهو اسان کي ويجهو آهي. ان ڪري اسان کي وڏو ڏسڻ ۾ اچي ٿو.

سرور: سائين تارا ته جهڙا بينل هجن، ڇا اهي به هلندا رهندا آهن؟

استاد: تارا به سج ۽ چنڊ وانگر هلندا رهن ٿا ۽ پنهنجي جاءِ بدلائيندا رهن ٿا. سج، چنڊ ۽ تارا اُپرندي کان الهندي طرف چرپر ڪندي نظر ايندا آهن. انسانن تارن تي نالا به رکيا آهن. دنيا ۾ تارن کي ڌار ڌار نالن سان سڏيو وڃي ٿو. سنڌي ٻوليءَ ۾ گُتي، ٿيڙو، پٽون، ڪٽ وغيره تارن جا مختلف ميڙ آهن، جن کي نُڪت چئبو آهي.

پهراڙيءَ جا ماڻهو تارن کي ڏسي وقت ۽ طرف سُڃاڻندا آهن. اهڙيءَ ريت رات جو سفر ڪرڻ ۾ کين سولائي ٿئي ٿي. ڪيترائي هاري پوک به تارن جي حساب سان ڪندا آهن.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اسان کي تارا ننڍڙا ڇو ڏسڻ ۾ ايندا آهن؟
 (ب) ڇنڊ اسان کي ڪڏهن ننڍو ۽ ڪڏهن وڏو ڇو ڏسڻ ۾ ايندو آهي؟
 (ج) ڇنڊ کي روشني ڪٿان ملي ٿي؟
 (د) خلا باز ڇنڊ تان پاڻ سان گڏ ڇا کڻي آيا؟

۲. صحيح (✓) ۽ غلط (x) جو نشان هڻو:

- ☐ * ڇنڊ جي مٿاڇري تي داغ ڪو نه نظر ايندا آهن.
☐ * چوڏهين جو ڇنڊ رات جو سڄو ڏسڻ ۾ ايندو آهي.
☐ * خلا باز جهاز ذريعي ڇنڊ تي پهتا.
☐ * ڇنڊ تي انسان پهچي چڪو آهي.

۳. هيٺين جا ابتر لفظ لکو، جيئن: آسمان- زمين

لفظ	ابتر	لفظ	ابتر
اُڀرندو		سولائي	
مٿي		روشنِي	
وڏو		مٿانهون	

۴. هيٺيان لفظ جملن ۾ استعمال ڪريو:

آسمان	داغ	طرف	نظارو	راڪيٽ
-------	-----	-----	-------	-------

ياد رکو ته: نڪت تارن جي ميڙ کي چئبو آهي.

سکيا جي حاصلات

- ♦ سماجي چڱاين جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ هڪٻئي لاءِ همدردي پيدا ٿيڻ.
- ♦ نوان لفظ سکڻ ۽ استعمال ڪرڻ.
- ♦ واحد جمع سکڻ.

سبق سترهون

سُنڀون چوڪريون

شبڻم ۽ نوري پاڻ ۾ ساهيڙيون آهن. هڪڙي ئي پاڙي ۾ رهنديون آهن. اسڪول ۽ ڪلاس به ساڳيو اٿن. ٻئي چڻيون پڙهڻ ۾ هوشيار ۽ محنتي آهن. اسڪول مان گهر جو ڪم ملندو اٿن، ته اهو به گڏجي ڪري وٺنديون آهن.

نوريءَ جي ماءُ ٻنهي کي سبڻ پڙهڻ به سيکاريو آهي. شبڻم ۽ نوري ڪڏهن به وانديون ڪين ويهن. ڪونه ڪو ڪم پيون ڪنديون آهن. جيئن سبڻ ۽ پڙهڻ، پوئڻ

کي پاڻي ڏيڻ، تانوَ ملڻ، گهر جي چنڊ ڦوڪ ڪرڻ. صفائيءَ سان ته ڏاڍي دل اٿن. ڪپڙا اڇا آجرا هوندا اٿن. گهر کي صاف سترو رکنديون آهن. ٻين چوڪرين سان گڏجي ڪلاس به صاف رکنديون آهن.

شبڻم ۽ نوري راند مهل راند روند ڪنديون آهن. ڪڏهن گڏين راند ته ڪڏهن ٽاپونءَ راند، ڪڏهن بال جهٽڻ ته ڪڏهن نوڙيءَ ٽپڻ واري راند.

شبڻم ۽ نوريءَ جي ڪلاس ۾ شميم به پڙهي ٿي. اُها ڪجهه ڏينهن کان اسڪول نه پئي آئي. کين خبر پئي ته هوءَ بيمار آهي ۽ اسپتال داخل آهي. شبڻم پنهنجي ماءُ سان اها ڳالهه ڪئي ۽

چيو ته ”امان، آءُ ۽ نوري، شميم جي طبيعت پڇڻ لاءِ اسپتال وڃڻ ٿيون گهرون.“ ماڻس چيو ته ”ڏيءُ، ڪنهن بيمار جي طبيعت پڇڻ سٺي ڳالهه آهي.“

شبنم جي ماءُ ٻنهي کي اسپتال وٺي وئي. وات تي هن شميم لاءِ ڪجهه ميوو ورتو. شميم، نوري ۽ شبنم کي ڏسي، ڏاڍي خوش ٿي.

ٿورن ڏينهن ۾ شميم چڱي ڀلي ٿي اسڪول آئي. سڀني چوڪرين کيس چڱيلائيءَ جون مبارڪون ڏنيون.

شبنم ڏٺو ته شميم ڪجهه اداس آهي. پڇڻ تي هن شبنم کي چيو ته ”ادي شبنم، بيماريءَ جي ڪري منهنجي پڙهائيءَ جو نقصان ٿيو آهي، امتحان به ويجهو آهي.“ ان تي نوريءَ چيو ”پيٽ، ان ۾ پريشان ٿيڻ جي ڪهڙي ڳالهه آهي. پاڻ گڏجي پڙهنديون سين.“ پوءِ شبنم، نوري ۽ شميم گڏجي امتحان جي تياري ڪئي. امتحان ۾، پنهنجي ساهيڙين سان گڏ، شميم به سٺيون مارڪون کڻي پاس ٿي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) شبنم ۽ نوري پاڻ ۾ ڇا آهن؟
- (ب) شبنم ۽ نوري گهر ۾ ڪهڙا ڪم ڪنديون آهن؟
- (ج) شبنم ۽ نوريءَ شميم جي ڪيئن مدد ڪئي؟
- (د) توهان جي اسڪول ۾ ڪهڙيون رانديون ٿينديون آهن؟
- (هه) توهين گهر ۾ ڪهڙيون رانديون ڪيڏنديون آهيو؟

۲. صورتخطيءَ لاءِ لفظ:

ساهيڙيون	محنتي	جهٽڻ	طبيعت	امتحان	ٽاپون
----------	-------	------	-------	--------	-------

۳. لفظ ٺاهيو، جيئن: ساهيڙي - ساهيڙيون

چوڪري واندي رات راند.....

ياد رکو ته: * راند روند صحت لاءِ ضروري آهي.

* ڏکئي وقت ۾ هڪ ٻئي جي مدد ڪرڻ گهرجي.

- ◆ مختلف گلن جا نالا سکڻ.
- ◆ جماليات جو ذوق پيدا ٿيڻ.
- ◆ هڪ جهڙن آوازن وارا لفظ ڳولي لکڻ.
- ◆ فطرت جي منظرن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- ◆ بيت سُر ۽ لڙ سان پڙهڻ.
- ◆ واحد ۽ جمع جو استعمال سکڻ.

ڏسو ڏسو اي ٻارو گل! (بيت)

ڏسو ڏسو اي ٻارو گل!
 سُھڻو گلُ هي پيارو گلُ!
 ٻوٽن تي ٿي جوت جلي،
 ڌرتيءَ جو آ تارو گلُ!
 اُن جي آڏو مڪڙيون مُرڪن،
 رنگن روپن وارو گلُ!
 موتيو، مُگرو، سُورج مُڪي،
 لال گلابي، نيارو گلُ!
 پوئڙ به جنهن تي، پيرا ڏي،
 پوپت کي آ پيارو گلُ!
 غمگينن جا غم ٿو لاهي،
 مڙهي ٿو مونجهارو گلُ!
 تارين ۾ تانڊاڻا ٽمڪن،
 سُونهن سَراسر سارو گلُ!
 ”مون وانگي ٿيو جڳ ۾ سُرها“
 ٻول ٿو ٻولي ٻارو گلُ!

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هي نظم ڇا جي باري ۾ آهي؟
(ب) هن نظم ۾ ڪهڙن گلن جا نالا آهن؟
(ج) توهان کي ٻين ڪهڙن گلن جا نالا اچن ٿا؟
(د) توهان کي سڀ کان وڌيڪ ڪهڙو گل وڻندو آهي؟

۲. هيءُ بيت زباني ياد ڪريو ۽ گڏجي سر سان ٻڌايو.

۳. هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

جوت	سونهارو	تانڊاڻا	سُرھا	مڪڙيون	مونجھارو
-----	---------	---------	-------	--------	----------

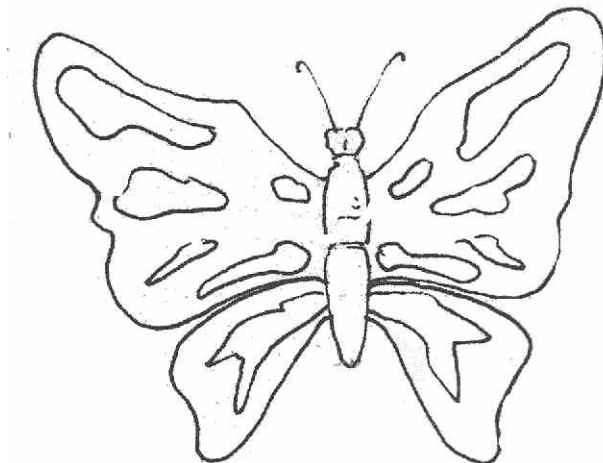
۴. لفظ ٺاهيو، جيئن: تانڊاڻو - تانڊاڻا

داڻو ڳوٺاڻو مهاڻو

۵. ”ٻارو“ ۽ ”تارو“ هڪجهڙن آوازن وارا لفظ آهن. توهين هن بيت مان اهڙا ٻيا لفظ ڳولي لکو.

۶. هن بيت ۾ ”پوٽر“ ۽ ”پوپٽ“ جيتن جا نالا آهن. توهين ٻين جيتن جا نالا ٻڌايو.

۷. سُڃاڻو ۽ رنگ ڀريو:

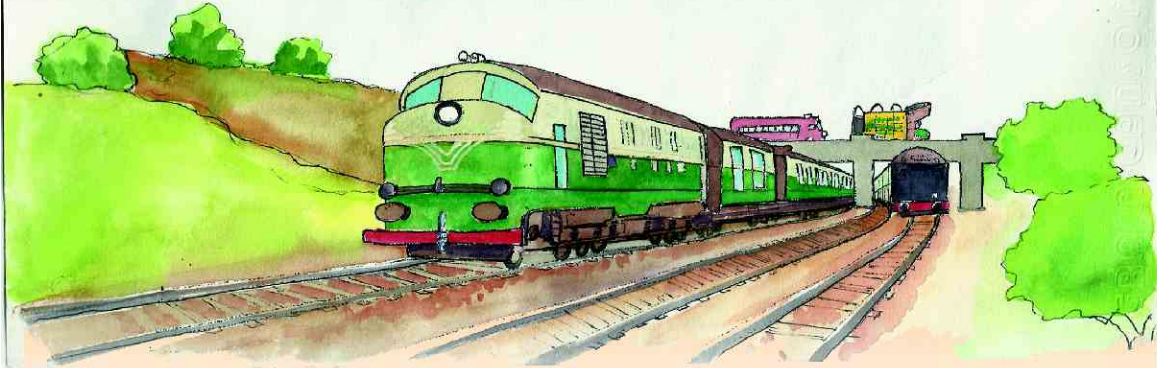

سڪيا جي حاصلات

- ♦ سير ۽ تفريح جي ماڳن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ اچ وڃ جي وسيلن کان آگاهه ٿيڻ.
- ♦ خط لکڻ.
- ♦ نون لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- ♦ مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- ♦ سفر جو مختصر احوال لکڻ.

سبق اوڻيهون

خط

ڪوه مري

پهرين جولاءِ ۲۰۱۴ع

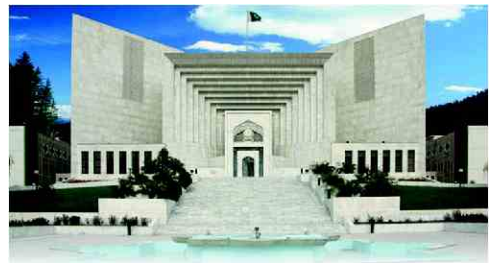

پيارا بابا سائين! السلام عليڪم

اوهان جي دعائن سان ڪالهه آءٌ اسڪول جي ساٿين سان گڏ ڪوه مريءَ پهتس. ڪراچيءَ کان لاهور تائين ريل گاڏيءَ اٽڪل سورهن ڪلاڪ

ورتا. اتان بس ۾ چڙهي پنجن ڇهن ڪلاڪن ۾ اسلام آباد آياسين، جيڪو

پاڪستان جي گاديءَ جو هنڌ آهي. وچ ۾ ڪيترا ئي درياھ، جبل، شهر، ڳوٺ، وستيون ۽ واهڻ آيا. اسلام آباد جي سونھن جي ڪهڙي ڳالهه ڪجي، رستن جي ٻنهي پاسي ساوا گاهه ۽ ڇبر، سهڻا سهڻا پارڪ، گهمڻ لاءِ ڪوڙ جا يون

جهڙوڪ: شڪر پڙيان، فيصل مسجد، مارگلا جا ساوا جبل، لوڪ ورثي

وارو جو ميوزيم، راول ڊيم، ڇا ڏسي، ڇا ڏسجي. پاڪستان جي صدر، وزير اعظم جا شاندار محل، سپريم ڪورٽ جي سهڻي عمارت، قومي اسيمبلي ۽ سينيٽ جون عمارتون.

اسان جي اسڪول جا سڀ ٻار اسلام آباد پهريون ڀيرو آيا هئا، پر سچ پچو ته اسلام آباد ڏسي ڏاڍا خوش ٿياسين. اسان جي استاد وڪ وڪ تي جاين ۽ ماڳن جي باري ۾ ڄاڻ ڏئي، اسان جي سفر کي وڌيڪ دلچسپ ۽ لاپائتو بنايو.

ڪوهه مري ته جنت جو ٽڪرو آهي. اسلام آباد مان نڪرڻ کان پوءِ بس ڇڻ ته هوريان هوريان آسمان طرف وڌندي ٿي رهي. جبلن جي اوچائيءَ تي پهچي، ماڻهو خدا جي قدرت ۽ ان جي سونهن کي ڏسي ڏنگ رهجي ٿو وڃي. ور وڪڙ رستا، وڏا وڏا وڻ، جهنگ به جهڙا باغ. ڪوهه مريءَ ۾ مال روڊ، پنڊي پوائنٽ، ڪشمير پوائنٽ ور وڪڙ ۽ چڙهائيءَ واريون بازارون ڏسڻ وٽان هيون. هر پاسي گل، ميوا، پکي ۽ جانور به واهه جا هئا.

ايوبيا ويندي رستي ۾ ’بندر گليءَ‘ ۾ وڏي تعداد ۾ پولڙا ڏسي ڏاڍا خوش ٿياسين. پهريون ڀيرو پولڙن ۽ انسانن کي پاڻ ۾ دوستن وانگر ڏٺوسين. اسان پولڙن کي ڪيلا وٺي کارايا. ايوبيا ۾ چيئر لفٽ تي چڙهي مٿي پهتاسين ته ڪڪر اسان جي جسمن کي ڇُهڻ لڳا. چؤطرف ڇا ته نظارا هئا! ڇڻ سڀ خواب پئي لڳو.

اسان گرمين ۾ آيا آهيون. چون ٿا سياري ۾ هتي جي پهڙن تي برف به

پوندي آهي. رستي ۾ ڪشمير پوائنٽ وٽان ڪشمير جا اڇا جبل به ڏٺائين، جن تي برف پيل هئي. انهن پهاڙن تي سدائين برف پيل هوندي آهي، جن کي ”گليشيئر“ يا برفاني چپون چئبو آهي. گرمين ۾ اهي گليشيئر ڳرن ٿا، تڏهن درياهن ۾ پاڻي اچي ٿو.

اسلام آباد ۽ ڪوهه مري ڏسي، مون کي اوهان جي ٻڌايل اها چوڻي دل سان لڳي، ته ”گهڻي کاڌي کان گهڻو ڏٺو چڱو“ سچ پچ ته هيءُ سفر مون کان ڪڏهن نه وسرندو. هتي اچي گهڻو پرايو اٿم.

امان ۽ گهريائين کي سلام.
دعائن جو طلبگار
اوهان جو فرزند

همير

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اسلام آباد ۾ ساوا جبل ڪهڙا آهن؟
- (ب) ڪوهه مريءَ کي جنت جو ٽڪرو ڇو ٿا چون؟
- (ج) بندر گليءَ ۾ پولڙا ۽ انسان پاڻ ۾ ڪيئن نظر آيا؟
- (د) جيڪا برف پهاڙن تي سدائين ڄميل رهي، ان کي ڇا چئبو آهي؟

۲. هيٺ ڏنل خال پريو:

- * اسلام آباد ۾ گهمڻ جون جايون.....آهن.
- * ڪوهه مريءَ ۾.....ڏسڻ وٽان آهن.
- * ايوبيا ۾ ڪڪر جسم کي.....ٿا.
- * گهڻي کاڌي کان گهڻو.....چڱو.
- * هتي اچي گهڻو.....اٿم.

۳. هيٺين لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻيو:

ريل گاڏي	پارڪ	درياه	خواب	جبل	برف
----------	------	-------	------	-----	-----

۴. جيڪڏهن توهان ڪو سفر ڪيو هجي ته ان جو احوال خط ۾ لکي دوست کي ٻڌايو.

- ♦ ڌرتيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ قدرتي ماحول کان آگاهه ٿيڻ.
- ♦ نون لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- ♦ بيهڪ جي نشانين جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

اسان جي ڌرتي

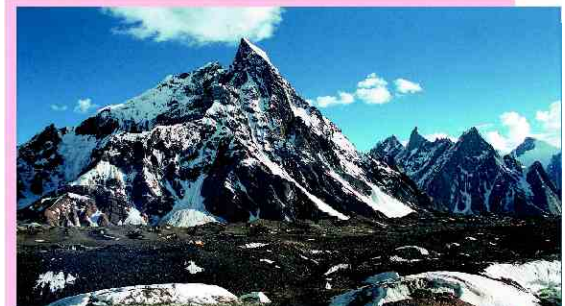

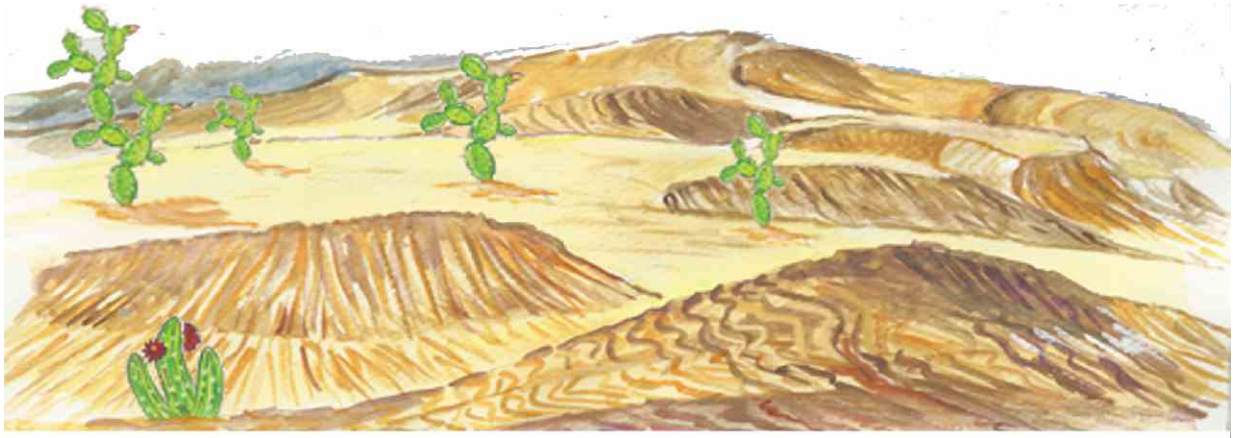
ٻارو! اسين سڀ ڌرتيءَ تي رهون ٿا. اسان جا گهر، اسان جو اسڪول ۽ ٻيون عمارتون به ڌرتيءَ تي ٺهيل آهن. ٻنيون، باغ به انهيءَ ڌرتيءَ جي مٿاڇري تي آهن. ٻنين ۾ مختلف اناج، دليون ۽ پاڇيون ٿين ٿيون، باغن ۾ قسمين قسمين گل ۽ ميوا ٿين ٿا.

ڌرتيءَ جو مٿاڇرو هر هنڌ هڪجهڙو نه آهي. ان تي ڪٿي ميدان آهن، ته ڪٿي ماڻهيون، ڪٿي درياھ آهن ته ڪٿي ٻيلا. ڪٿي رڻ پٽ آهن ته ڪٿي وري جبل.

جبلن ۾ ڇيون هونديون آهن. ڪجهه ڇيون سخت پٿرن جون هونديون آهن. ڪي ته دار هونديون آهن. ڪن ڇين ۾ مٽي ۽ پٿر ٻئي هوندا آهن. پٿرن جون شڪليون ۽ رنگ به مختلف ٿيندا آهن.

رڻ پٽ ۾ رڳو واري ئي واري هوندي آهي. اُتي پاڻي نه هوندو آهي. ان ڪري اُتي ٻوٽا به اهڙا ٿيندا آهن، جن

ڪي پاڻيءَ جي گهڻي گهرج نه ٿيندي آهي.
ڌرتيءَ جو گهڻو حصو، مٽيءَ جي ته سان ڍڪيل هوندو آهي. ان مٽيءَ
۾ جبلن جي واري ۽ چيڪي مٽي مليل هوندي آهي. وڻن ۽ ٻوٽن جا ڪڪ پن
۽ ٻيون سڙيل گريل شيون به ان ۾ مليل هونديون آهن، ان ڪري ئي اها مٽي
ڏاڍي زرخيز هوندي آهي. ان تي فصل به ڏاڍا پلا ٿيندا آهن.
الله سائينءَ هن ڌرتيءَ ۾ اسان لاءِ ڪيتريون ئي شيون پيدا ڪيون آهن.

ڪوئلو، گئس، پيٽرول، سنگ مرمر،
لوهه، سون، چاندي ۽ ٻيون معدني

شيون به ڌرتيءَ مان ملن ٿيون. انهن شين
ڪي ڪارخانن ۾ صاف ڪري ڪتب آڻجي ٿو. قدرت جي
هن سموري مانڊاڻ ۾ وڏي وڏي زندگي ڌرتيءَ تي آهي. ٻيلا، درياھ، سمنڊ ۽
جبل اُن جي سونهن آهن. اسان کي گهرجي ته انهن وسيلن مان پورو پورو
فائدو وٺون. ان سان گڏوگڏ انهن وسيلن کي زيان ٿيڻ کان بچايون. اسين
پنهنجي سهڻيءَ ڌرتيءَ کي گدلاڻ کان بچائي، ان جي سونهن کي قائم رکي
سگهون ٿا.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) گل ۽ ميوا ڪٿي ٿيندا آهن؟
(ب) اناج، داليون ۽ پاڇيون ڪٿي ٿينديون آهن؟
(ج) ڌرتيءَ جو گهڻو حصو ڇا سان ڍڪيل هوندو آهي؟
(د) مٽيءَ ۾ ڪهڙيون شيون مليل هونديون آهن؟
(هه) الله سائينءَ اسان لاءِ ڌرتيءَ ۾ ڪهڙيون شيون پيدا ڪيون آهن؟

۲. هيٺين لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻيو؟

مختلف	مٿاڇرو	رڻ پٽ	زرخيز	ڪتب	گدلاڻ
-------	--------	-------	-------	-----	-------

۳. هيٺيان خال پريو:

- (الف) رڻ پٽ ۾ رڳو هوندي آهي.
(ب) جبلن ۾ هونديون آهن.
(ج) ڌرتيءَ جو گهڻو حصو مٽيءَ جي سان ڍڪيل هوندو آهي.

۴. بيهڪ جون نشانين:

- * (.) هيءَ دم جي نشاني آهي، جتي به اچي اُتي جملو پورو ٿيندو.
- * (:) هيءَ اڌ دم جي نشاني آهي.
- * (?) هيءَ سوال جي نشاني آهي.
- * (.) هن نشانيءَ کي ٿورو دم چئبو آهي.

۵. ياد رکو ته:

- ★ ٻارو، وڌ ۾ وڌ وڻ پوکي ڌرتيءَ جي سونهن وڌايو.
- ★ ڌرتيءَ کي گدلاڻ کان بچايو.
- ★ وڻ هوا کي صاف رکن ٿا.
- ★ وڻ ڌرتيءَ جي سونهن آهن.
- ★ جانورن ۽ پکين جي حفاظت ڪرڻ گهرجي.

- ♦ نظم سُڙ ۽ لُٺ سان پڙهڻ.
- ♦ هم آواز لفظ چونڊي لکڻ.
- ♦ وطن سان محبت جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- ♦ پنهنجي ٻولي ۽ ثقافت سان پيار ڪرڻ.
- ♦ ٻٽن لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

اچو ته ٻارو ڳايون راڳ!

اچو ته ٻارو ڳايون راڳ،
راڳ ڪري جو ديس سجاڳ،
هر ڪو ديسي ٿئي هوشيار.

راج اسان جو، پاڳ اسان جو،
ملڪ اسان جو، ماڳ اسان جو،

پنهنجي ٻولي منڙي منڙي،
ڪنڊ پتاشا مصري، مصري،
ماڪيءَ جي ڄڻ آهي لار.

ٻول اسان جا، قول اسان جا،
ڍوليا ماڻهو، ڍول اسان جا،

اُٿڻي وهڻي پنهنجي آهي،
رهڻي ڪهڻي پنهنجي آهي،
کولي صاف چئون ٿا يار!

ديس اسان جو، ويس اسان جو،
لونگيون، اجرڪ کيس اسان جو،
جيڪو چاهي، تنهن کي چاهيون،
گل سان گل خارن سان خار،

ريت اسان جي، پريت اسان جي،
آخر آهي جيت اسان جي.

اُستاد بخاري

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اوهان کي هن نظم جو ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟

(ب) اوهان کي اهو بند ڇو ٿو وڻي؟

(ج) شاعر، پنهنجي ٻوليءَ کي ڇا سان پيڻيو آهي؟

۲. هي نظم سُر ۽ لئه سان گڏجي ٻڌايو.

۳. هن نظم مان هم آواز لفظ چونڊي لکو: جيئن راڳ - سجاڳ

۴. هيٺيان خال ڀريو:

★ پنهنجي منڙي منڙي،

ڪنڊ پتاشا مصري،

ماڪيءَ جي آهي لار.

★ اُٿي وهڻي آهي،

رهڻي پنهنجي آهي،

کولي چئون ٿا يار!

ياد رکو ته: هيٺيان لفظ، ٻٽا لفظ آهن.

• رهڻي ڪهڻي

• اٿڻي وهڻي

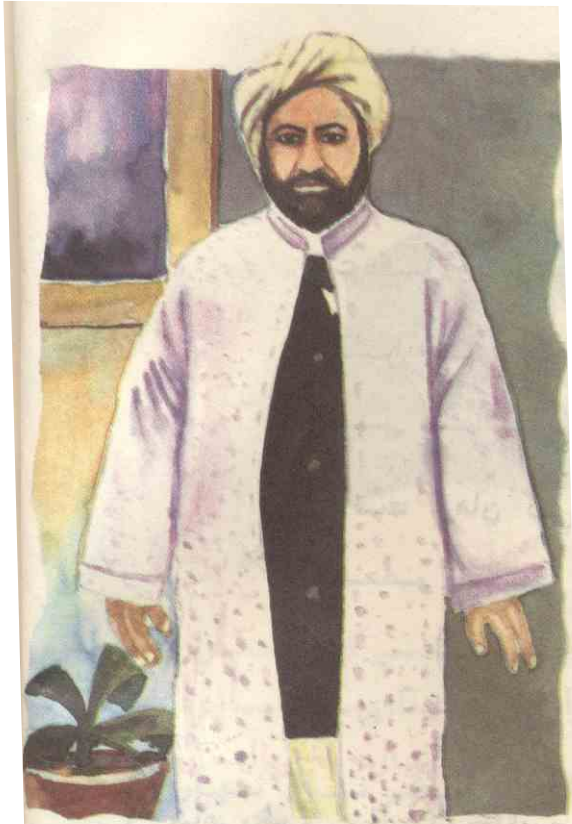
• ڊيس پرڊيس

سکيا جي حاصلات

- ♦ سيد الهندي شاهه جي سماجي ۽ تعليمي خدمتن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- ♦ پڙهڻ ۽ لکڻ.
- ♦ ضمير جي سادي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ٻاويهون

سيد الهندو شاهه

ڏاهن جو قول آهي ته چڱو انسان ڪڏهن به ڪونه ٿو مري. هُو پنهنجي زندگيءَ ۾ جيڪا نيڪي ڪري ٿو، انهيءَ جي ڪري سندس نالو قيامت تائين زندهه رهندو آهي. هن دنيا ۾ ڪيترائي اهڙا ڀلا انسان ٿي گذريا آهن، جن جي سموري زندگي پنهنجي قوم جي خدمت ڪندي گذري آهي. سيد الهندو شاهه به اهڙن نيڪ انسانن ۾ ڳڻجي ٿو.

ڪنڊياري تعلقي جي ڊيري شهر ۾، جنهن کي درٻيلو به چوندا آهن، اتي هڪ

وڏو زميندار سيد يوسف شاهه رهندو هو. اُن بزرگ کي ۱۸۶۴ع ۾ هڪ پُٽ ڄائو، جنهن جو نالو سيد الهندو شاهه رکيائين. سيد الهندو شاهه ننڍي هوندي کان ئي ڏاڍو سُلچڻو ۽ ذهين هو. پڙهڻ جيڏو ٿيو، ته سندس والد کيس ڊيري جي مدرسي ۾ ويهاريو، جتي پاڻ عربي، فارسي ۽ سنڌي تعليم حاصل ڪيائين.

سيد الهندي شاهه کي هر وقت پنهنجي قوم جي پلائيءَ جو اُونو رهندو هو. هُو جڏهن دهليءَ جي وائسراءِ جي ليجسليٽو اسيمبليءَ جو ميمبر هو،

تڏهن اتي به عوام جي ڀلي لاءِ ڪم ڪندو رهيو. تن ڏينهن ۾ سنڌ ۾ غير آباد زمين تي به ڍل ڏيڻي پوندي هئي. اُن ڍل کي ”نوبت“ سڏيو ويندو هو. نوبت نه ڏيڻ جي ڪري زمين سرڪار ضبط ڪري ڇڏيندي هئي. سيد الهندي شاهه جي ڪوشش سان، اُها ڍل ماڻهن تان معاف ٿي وئي. هو ڪجهه وقت تائين فرسٽ ڪلاس آنرري مئجسٽريٽ پڻ ٿي رهيو.

سيد الهندي شاهه عام ماڻهن جي ڀلي لاءِ هميشه اڳي کان اڳرو رهندو هو. غريبن ۽ مسڪينن جو وڏو همدرد ۽ هڏڙوڪي هوندو هو. محتاج ۽ ضرورتمند سندس در تان ڪڏهن به خالي نه موٽيا. هو نهايت سادو ۽ نهڻو هوندو هو. دين جي ڪمن ۽ عبادت کان ڪڏهن به غافل نه رهيو. هُن ڪيتريون ئي مسجدون جوڙايون. صبح جو روزانو قرآن شريف جو دور ڪري، پوءِ ڪو ٻيو ڪم ڪندو هو. سندس پوشاڪ صاف ۽ سادي هوندي هئي. وڏي سلوار ۽ پهراڻ پائيندو هو ۽ مٿي تي پٽڪو ٻڌندو هو. ٻاهر نڪرندو هو ته ڊگهو ڪوٽ به پائيندو هو. پيرن ۾ هميشه سنڌي جُتي هوندي هيس.

سيد الهندي شاهه جي سڄي عمر ڀلائيءَ ۽ خير جي ڪمن ۾ گذري، پر سندس سڀ کان وڏو ۽ يادگار ڪم آهي نوشهرو فيروز ۾ مدرسو قائم ڪرڻ. اُن وقت انگريزي تعليم پرائڻ جون سهولتون گهٽ هيون، جنهنڪري انهن لاءِ انگريزي تعليم حاصل ڪرڻ ڏاڍي ڏکي ڳالهه هئي. سندس ڪوششن سان اهو مدرسو، اڳتي هلي هاءِ اسڪول بڻيو، ۽ اڄ اهو مدرسو ”نوشهروفيروز هاءِ اسڪول“ جي نالي سان مشهور آهي. انهيءَ هاءِ اسڪول جي ڀرسان هڪ هاسٽل به جوڙايائين، جنهن ۾ غريب ۽ ٻاهران آيل شاگردن لاءِ مفت رهائش ۽ کاڌي پيئي جو پڻ بندوبست ٿيل هو. هاسٽل ۾ رهندڙ شاگردن جي خرچ جو بار به شاهه صاحب پاڻ تي کنيو هو. چوڪرن جي تعليم سان گڏ، شاهه صاحب کي نياڻين جي تعليم جو به

اونو رهندو هو. نياڻين کي تعليم جي زيور سان سنوارڻ لاءِ، پنهنجي ڳوٺ ۾، لوڪل بورڊ کان اسڪول جاري ڪرايائين. سنڌ جي هن نيڪ انسان ۱۹۱۹ع ۾ وفات ڪئي.

سيد الهندي شاهه هڪ مثالي زندگي گذاري. پاڻ جيتوڻيڪ هن وقت اسان وٽ موجود نه آهي، پر سندس ڪيل خدمتون ۽ حياتي گذارڻ جو نمونو اسان جي سامهون آهي. سرنديءَ وارن ماڻهن کي، سيد الهندي شاهه جي زندگيءَ کي هڪ مثال ڪري وٺڻ گهرجي، ۽ قوم جي خدمت ڪرڻ گهرجي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) سيد الهندي شاهه ڪٿي پيدا ٿيو؟

(ب) سندس سڀ کان وڏو ۽ يادگار ڪارنامو ڪهڙو آهي؟

(ج) هو ڪهڙو لباس پائيندو هو؟

(هه) سيد الهندي شاهه ڪڏهن وفات ڪئي؟

۲. هيٺين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

احترام - اونو - قول - نهڻو - سنوارڻ

۳. اهڙا ضمير ٻڌايو، جيڪي ويجهي اسم ڏانهن اشارو ڪن.

۴. توهان پنهنجي علائقي جي ڪنهن اهڙي شخصيت جو احوال ٻڌايو، جنهن تعليم لاءِ خدمتون سرانجام ڏنيون هجن.

- ♦ سماجي رشتن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ سماجي آداب سکڻ.
- ♦ واحد، جمع ۽ ضد ٺاهڻ.
- ♦ لفظن جي معنيٰ لکڻ.

رشتن جو احترام

گهر ۽ ڪُٽنب سماج جو حصو هوندا آهن. ڪُٽنب جا ڀاتي وري ڪُٽنب يا گهر جو حصو هوندا آهن. گهر ڀاتي سڌريل ته گهر سڌريل. گهر سڌري ٿو ته سماج به سڌري ٿو. فردن ۾ سڌارو تڏهن ايندو آهي، جڏهن منجهن هڪ ٻئي لاءِ ميٺ محبت، عزت، احترام ۽ رشتن جو قدر هوندو آهي. رشتا ڪهڙا به هجن، اهميت وارا ٿيندا آهن. انهن جو هر لحاظ کان خيال رکڻ گهرجي. هڪڙا رشتا رت جا ٿيندا آهن ۽ ٻيا رشتا سماجي هوندا آهن. رت جي رشتن ۾ ڪُٽنب جي ڀاتين ماءُ، پيءُ، ڀاءُ ۽ ڀيڻ کان سواءِ ڇاچن، مامن، سوڻن، ماروڻن ۽ ماسائن سميت ڪئين رشتا شامل آهن. ماءُ پيءُ جي عزت ڪرڻ عبادت آهي. نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته ”ماءُ جي پيرن هيٺان جنت آهي.“ انهيءَ مان ماءُ جي رشتي جي عظمت ظاهر ٿئي ٿي.

ماءُ پيءُ جو چيو مڃجي، انهن جو ادب ڪجي ۽ ساڻن جهيٽو ڳالهائجي.
 پيءُ ۽ پيٽ جي رشتي جو قدر ڪرڻ گهرجي. پاڻ کان ننڍي پيءُ ۽ پيٽ سان پيار
 ڪجي. وڏي پيءُ ۽ پيٽ جي عزت ڪجي. رت جي ٻين سڀني رشتن سان به
 اخلاق سان پيش اچڻ گهرجي. رشتن ناتن جو قدر ئي ڪٽنب، قبيلي ۽
 قوم جي سڌاري جو اهڃاڻ آهي.

سماجي رشتن ۾ پاڙي وارا، ڳوٺ يا شهر وارا، دوست، استاد ۽ وطن
 واسي اچي وڃن ٿا. استاد کي ته ماءُ پيءُ جو درجو ڏنو ويو آهي. ٻيا سمورا
 سماجي رشتا ناتا پڻ اهم آهن ۽ انهن جو قدر ڪرڻ اعليٰ انساني ڳڻ آهي.
 جيڪو رشتن ناتن سان سهڻي سلوڪ سان هلي ٿو، سو ٻين جي دلين ۾
 پنهنجي جاءِ جوڙي ٿو. سڀني رشتن ناتن سان چڱو ورتاءُ ڪندڙ نڪ ۽ چڱو
 ئي سڏبو آهي. اسان کي گهرجي ته سمورن رشتن ناتن جو قدر ۽ احترام
 ڪريون، ٻيون سڀنيون عادتون ۽ اخلاق پڻ سکون، ڇو ته سٺا اخلاق ۽ اٿڻ
 ويهڻ جا آداب سماج ۾ عزت، قوم ۽ وطن جي نڪ ناميءَ جو ذريعو آهن.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) اوهان هن سبق مان ڇا پرايو؟
 (ب) ڪٽنب ۾ ڪهڙا رشتا اچي وڃن ٿا؟
 (ت) سماجي رشتن ۾ ڪير ڪير اچن ٿا؟
 (ج) وطن ۽ قوم لاءِ نڪ نامي ڪيئن ڪمائي سگهجي ٿي؟
 (د) اعليٰ انساني گڻ ڪهڙا آهن؟

۲. هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو:

سڌارو	نڪ نامي	سماج	ورتاءُ	قدر
-------	---------	------	--------	-----

۳. هيٺين لفظن جا جمع لکو، جيئن: ڪتاب - ڪتاب

واحد	جمع	واحد	جمع
ڪُٽنبُ		مطلبُ	
مُلڪُ		گهرُ	
گڻُ		دوستُ	

۴. هيٺين لفظن جا ابتڙ لکو:

لفظ	ابتڙ	لفظ	ابتڙ
چڱو		عزت	
نڪ		پنهنجو	
ننڍو		دوست	

۵. سبق پڙهي پنهنجي رشتن بابت ڏهه جملا لکو.

- ♦ پاڙيسري ملڪن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ♦ نوان لفظن جي ڪم آڻڻ.
- ♦ پڙهڻ ۽ لکڻ

پاڪستان جا پاڙيسري ملڪ

اسان جو ملڪ پاڪستان،
ڏکڻ ايشيا جو هڪ اهم ملڪ
آهي، هن جي ڏکڻ ۾ عربي سمنڊ
آهي، اوڀر، اتر ۽ اولهه ۾ چار
پاڙيسري ملڪ آهن. پاڪستان جا
پنهنجي پاڙيسري ملڪن سان سدائين
سٺا ۽ دوستاڻا ناتا رهيا آهن. اچو ته انهن
ملڪن بابت ڄاڻ حاصل ڪريون.

چين:

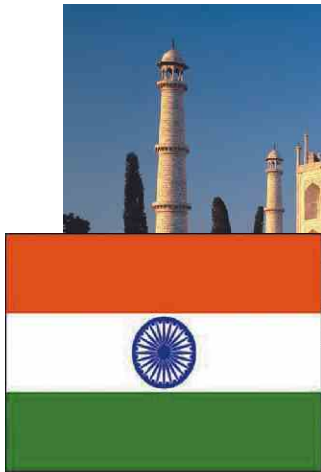
چين، پاڪستان جو مثالي دوست
ملڪ آهي ۽ دنيا جو آباديءَ جي لحاظ
کان سڀ کان وڏو ملڪ آهي. چين جي
حد پاڪستان جي اتر - اوڀر طرف
گلگت بلتستان سان لڳي ٿي.

هن ملڪ جو سرڪاري نالو 'عوامي جمهوريه چين' آهي.
هن ملڪ جي مکيه ٻولي چيني آهي. چين سان پاڪستان جو واپار ۽
زميني اڇ وچ تاريخي رستي 'شاهراهه ريشم' ذريعي ٿيندي آهي،
چين جي گاديءَ جو هنڌ 'بيجنگ' آهي. هن ملڪ ۾ ٻاويهه صوبا ۽ پنج
خودمختيار علائقا آهن. چين جي آزاديءَ جو ڏهاڙو پهرين آڪٽوبر ۱۹۴۹ع
آهي. چين هن وقت سائنس ۽ ٽيڪنالاجيءَ ۾ دنيا جو ترقي يافتہ ملڪ بڻجي
ويو آهي.

هندستان:

هندستان اسان جو ويجهو پاڙيسري ملڪ آهي، جيڪو پاڪستان جي ڏکڻ -

اوپر ۾ آهي. هندستان جو سرڪاري نالو 'ڀارت' آهي. هندستان جي سرحد سنڌ، پنجاب ۽ آزاد ڄمون ڪشمير سان ملي ٿي. هندستان، آبادي ۽ توڙي پکيڙ جي لحاظ کان

ڏکڻ ايشيا جو وڏي ۾ وڏو ملڪ آهي. هندستان جي گاديءَ جو هنڌ 'نئين دهلي' آهي. هن ملڪ جي وڏن

شهرن ۾ دهلي، ممبئي، ڪلڪتو، مدراس، بئنگلور، حيدرآباد دکن ۽ ٻيا شهر اچي وڃن ٿا. هندستان جي آزاديءَ جو ڏهاڙو ۱۵ آگسٽ ۱۹۴۷ع آهي. ڀارت ۾ هندي، اردو، پنجابي، بنگالي، تيلگو، تامل، گجراتي، مراٺي، سنڌي ۽ ٻيون ٻوليون ڳالهائون وڃن ٿيون. ڀارت ڪمپيوٽر سافٽ ويئر جي تياريءَ ۾ تمام گهڻي ترقي ڪئي آهي.

ايران:

ايران جو سرڪاري نالو 'اسلامي جمهوريه

ايران' آهي. هي ملڪ پاڪستان جي اولهه ۾ بلوچستان

صوبي سان لڳ آهي. ايران جي گاديءَ جو

هنڌ 'تهران' آهي. هن ملڪ جي وڏن شهرن ۾

مشهد، شيراز، اصفهان، تبريز، زاهدان، قم ۽

ٻيا شهر اچي وڃن ٿا. هن ملڪ جي قومي

ٻولي فارسي آهي، جڏهن ته بلوچي، ترڪي، عربي، كردي، سنڌي ۽ ٻيون ٻوليون

پڻ ڳالهائون وڃن ٿيون. ايران، علم، ادب، شاعريءَ ۽ ثقافت سبب مشهور آهي،

عمارت سازيءَ ۾ پڻ ايران جو مثال ملڻ مشڪل آهي. ايران جي آزاديءَ جو ڏهاڙو

۲۶ فيبروري ۱۹۲۱ع آهي. هتي جي مکيه زرعي پيداوار ۾ ڪڻڪ، ٻاجهري،

سڪل ميوا، ڪپهه، انگور ۽ ٻيون شيون شامل آهن.

افغانستان:

افغانستان اسان جو اهم پاڙيسري ملڪ آهي، جيڪو پاڪستان جي اتر - اولهه ۾ آهي. پاڪستان جا صوبا خيبرپختونخوا ۽ بلوچستان ۽ فاتا جا علائقا افغانستان سان لڳن ٿا. افغانستان جو پراڻو نالو 'آريانا' آهي. هن وقت افغانستان 'اسلامي جمهوريه افغانستان' جي نالي سان گڏيل قومن ۾ شامل آهي. افغانستان جي گاديءَ جو هنڌ 'ڪابل' آهي. هن ملڪ جي وڏن شهرن ۾ قندار، هرات، مزار شريف، جلال آباد ۽ پيا شيراجي وڃن ٿا. هن ملڪ جي آزاديءَ جو ڏهاڙو ۲۷ مئي ۱۹۱۹ع آهي. هن ملڪ جون مکيه ٻوليون پشتو، فارسي ۽ دري آهن. افغانستان جي موسم خشڪ رهندي آهي. گرمين ۾ سخت گرميون ته وري سردين ۾ سخت سيءَ پوندا آهن. قالين سازي هن ملڪ جو اهم پيداواري ذريعو آهي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) پاڪستان جي پاڙيسري ملڪن جا نالا ٻڌايو؟
- (ب) چين جي سرحد پاڪستان جي ڪهڙي علائقي سان لڳي ٿي؟
- (ج) هندستان جو سرڪاري نالو ڪهڙو آهي؟
- (د) ايران جي قومي ٻولي ڪهڙي آهي؟
- (هه) افغانستان جو پراڻو نالو ڇا آهي؟

۲. هيٺيان لفظ جملن ۾ ڪم آڻيو؟

خودمختيار	پاڙيسري	مشڪل	قالين سازي	آزادي
-----------	---------	------	------------	-------

۳. صحيح جوابن تي نشان (✓) لڳايو:

(الف) آباديءَ جي لحاظ کان دنيا جو سڀ کان وڏو ملڪ ڪهڙو آهي؟

پاڪستان	چين	هندستان	ايران
---------	-----	---------	-------

(ب) افغانستان جي گاديءَ جو هنڌ ڪهڙو آهي؟

دهلي	تهران	ڪابل	بيجنگ
------	-------	------	-------

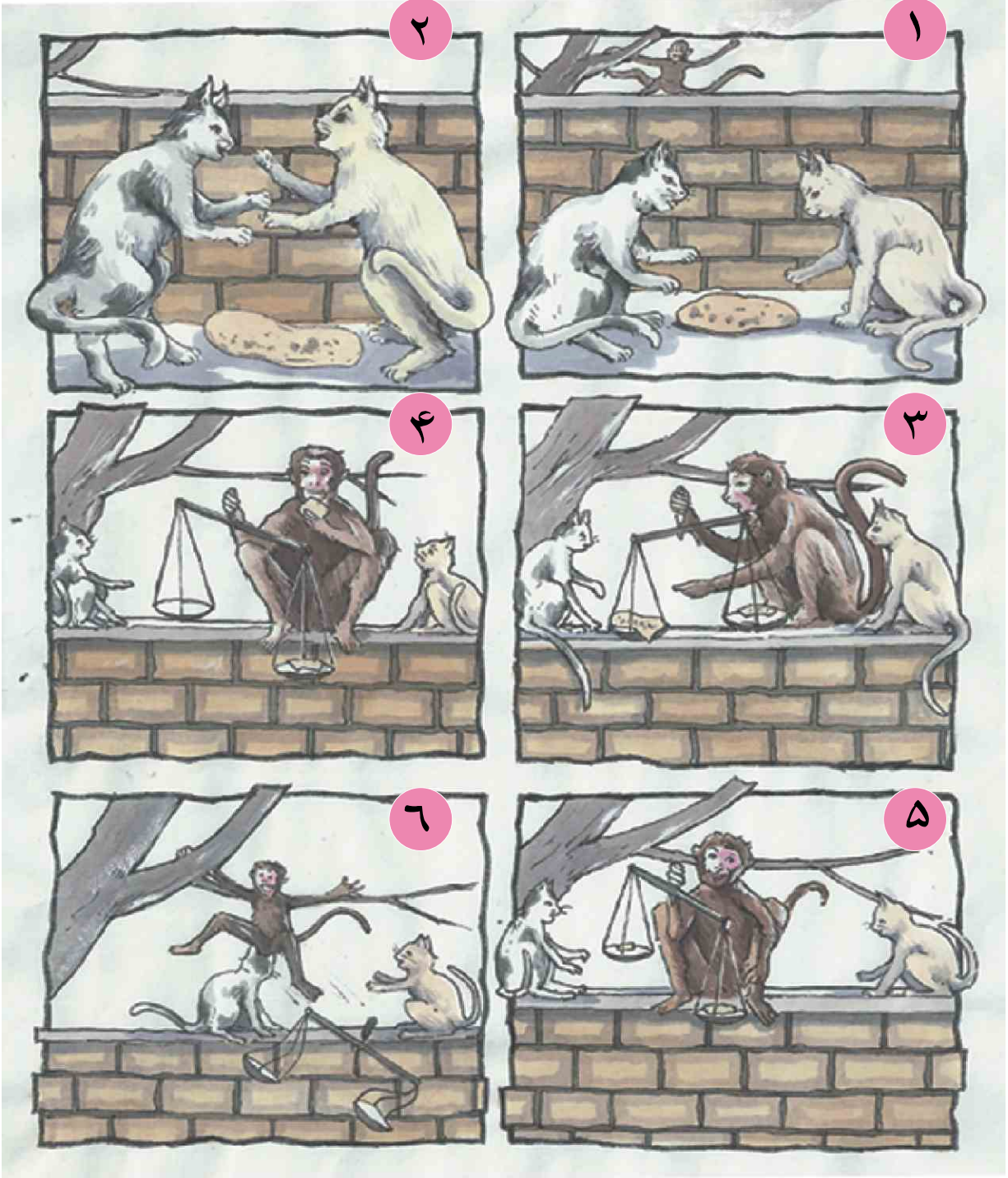
سڪيا جي حاصلات

- ♦ تصويرون ڏسي آکاڻي ٺاهڻ.
- ♦ بيھڪ جي نشانين جو استعمال ڪرڻ.
- ♦ ناڪاري جملا ٺاهڻ.

سبق پنجويھون

پولڙي جي ورڇ

(تصويري ڪھاڻي)

* تصوير ڏسي آکاڻي ٻڌايو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) تصويرن ۾ ڏنل جانورن جا نالا ٻڌايو؟
- (ب) جانورن کان سواءِ تصويرن ۾ ٻيون ڪهڙيون شيون ڏنل آهن؟
- (ج) تصويرون ڏسي انهن ۾ ڏنل ڪهاڻي ٻڌايو؟
- (د) تصويري ڪهاڻيءَ مان اوهان ڪهڙو سبق سکيا آهيو؟

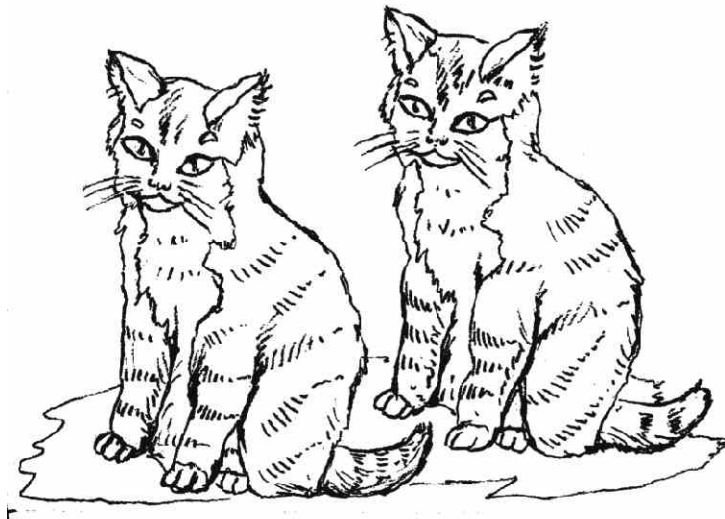
۲. هيٺ ڏنل جملن کي بيهڪ جون نشانين ڏيو:

- ♦ آءُ اوهان وٽ اچان ٿو
- ♦ چا تون مون وٽ ايندين
- ♦ مون وٽ ڪتاب ڪاپي ۽ قلم آهي

۳. هيٺين جملن کي ناڪاري جملن ۾ بدلايو:

- مون وٽ گل آهي.
- آءُ توکي ڪتاب ڏيندس.
- آءُ تو وٽ ايندس.

۴. رنگ ڀريو:

سکيا جي حاصلات

- ◆ بيت سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- ◆ سَنين ڳالهين جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ◆ محنت جي عظمت سمجھڻ.
- ◆ لفظن جي معنيٰ ٻڌائڻ.
- ◆ نوان لفظ ٺاهڻ.

سبق چويهون

محنت ڪر تون محنت ٻارا!

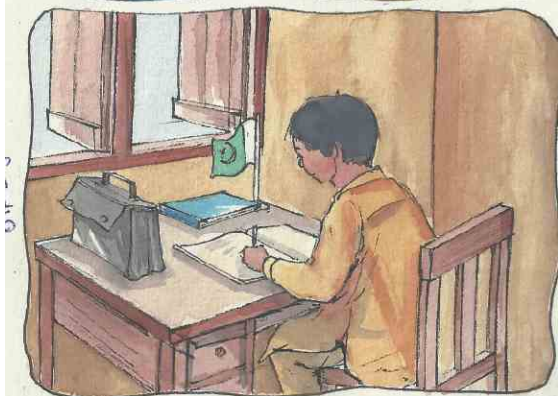
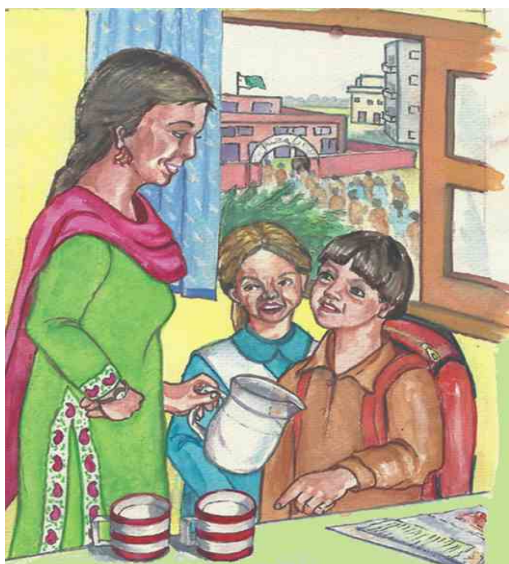
محنت ڪر تون محنت ٻارا،
محنت سان ٿيندين هوشيار!

وهنجي سَهنجي نيرن ڪائي،
اُجرا ڪپڙا پهري پائي،
مڪتب ڏي ٿي تَرَت تيار،
محنت ڪر تون محنت ٻارا!

ٻُڌ تون ٻار هنئين سان لائي،
جو توکي اُستاد پڙهائي،
گهر ۾ تون پڻ اُن کي سار،
محنت ڪر تون محنت ٻارا!

مائٽ مٽ توکي پائيندا،
سنگتي ساٿي پڻ چاهيندا،
ٿيندو تنهنجو ناماچار،
محنت ڪر تون محنت ٻارا!

جيڪو محنت خوب ڪري ٿو،
پنهنجي ڪم تي ڌيان ڌري ٿو،
تَنهن جا ٿيندا ٻيڙا پار،
محنت ڪر تون محنت ٻارا!

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) توهان کي هن بيت جو ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟
 (ب) جيڪو بند اوهان کي وڌيڪ وڻي ٿو، اهو ڇو ٿو وڻي؟
 (ج) نظر ۾ شاعر ڪهڙي ڳالهه جو ذڪر ڪري ٿو؟

۲. هيءُ بيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سر سان پڙهو.

۳. هيٺين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو.

اجرا	پهري	مڪتب	ترت	هنئين	ناماچار
------	------	------	-----	-------	---------

۴. هيٺ ڏنل خال ڀريو:

* مائٽ..... توکي پائيندا،

..... ساٿي پڻ چاهيندا،

وڌندو تنهنجو

محنت ڪر محنت ٻارا!

* ٻڌ تون ٻار..... سان لائي،

جو توکي پڙهائي،

گهر ۾ تون پڻ ان کي

محنت ڪر تون محنت.....!

۵. ڪٽل اکر ملائي، لفظ پورا ڪريو:

	م		
	ح		
	ن		
م		ڪ	ب

۶. پڙهو ۽ سهڻن اکرن ۾ لکو:

وهنجي سهنجي مائٽ مٽ سنگتي ساٿي

سکيا جي حاصلات

- ♦ نصيحت پريا ٿڪتا سگھي.
- ♦ علم جي اهميت سمجھي.
- ♦ نيڪيءَ جا ڪم ڪري.
- ♦ مناسب لفظن سان خال ڀري.
- ♦ لکڻ ۽ پڙهڻ.

سبق ستاويھون

نصيحت پريا ٻول

- * وڌن جي عزت ڪرڻ گھرجي.
- * هنر دولت آهي.
- * بُري صحبت کان بچجي.
- * علم روشني آهي.
- * هٻڃ ڪري گھڻو نه کائو.
- * گھٽ ڳالهائڻ حڪمت آهي.
- * معاف ڪرڻ بهادري آهي.
- * بدلو وٺڻ بزدلي آهي.
- * سٺو سلوڪ انسانيت آهي.

مشق

۱. هيٺ ڏنل خال ڀريو:

- ♦ معاف ڪرڻ آهي.
- ♦ علم آهي.
- ♦ هنر آهي.

۲. ٻارو، اوهان کي به پنج نصيحت پريا ٻول پنهنجي ڪاپيءَ تي لکي ڏيکاريو.

سڪيا جي حاصلات

- ◆ نظر سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- ◆ الله پاڪ کان چڱن ڪمن ڪرڻ جي دعا گهرڻ.
- ◆ لفظن جي معنيٰ لکڻ ۽ استعمال ڪرڻ.

سبق اٺاويھون

دعا

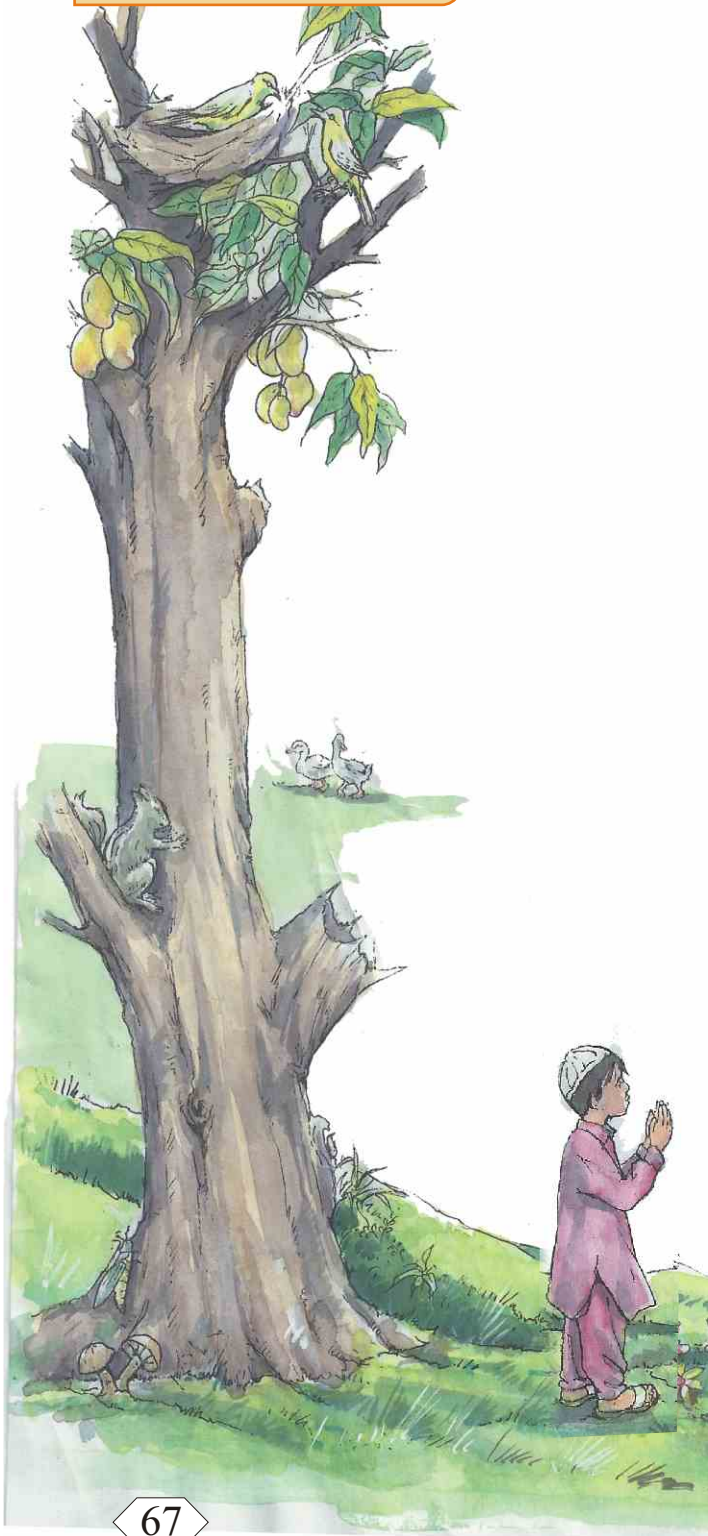
ڪٿي هت دعا ٿو گهران اي ڌڻي!
ملي سمجھ ساڃاهه مون کي گهڻي!

وڌن جي گهڻي آءُ عزت ڪريان،
۽ پاڻان ننڍن سان محبت ڪريان!
وطن سان سچو شل سدائين رهان،
شروع کان وٺي توڙ تائين رهان!

پڙهان ۽ لکان ۽ هنر پڻ سڪان،
وطن جو اڃا نانءُ اوچو ڪريان!
خدايا! چوان جو به سچ مان چوان،
ڪڏهن ڪوڙ کي کين ويجهو وڃان!

ڪٿي هت دعا ٿو گهران اي ڌڻي!
ملي سمجھ ساڃاهه مون کي گهڻي.

امداد حسيني

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) توهان کي هن بيت جو ڪهڙو بند وڌيڪ وڻي ٿو؟
(ب) جيڪو بند توهان کي وڌيڪ وڻي ٿو، اهو ڇو ٿو وڻي؟

۲. هيءُ بيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سر سان پڙهو.

۳. هيٺين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ساڃاه	پاڻان	توڙ	اوچو	ڪين
-------	-------	-----	------	-----

۴. هيٺيان خال پري بند مڪمل ڪريو:

* پڙهان ۽ لکان ۽ پڻ سکان،

وطن جو اڃا اوچو ڪريان!

خدايا! چوان جو سچ مان چوان،

ڪڏهن ڪوڙ ڪين ويجهو وڃان!

* ڪٿي هت ٿو گهران اي ڌڻي!

ملي سمجھ مون کي گهڻي.

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
سبق ٽيون		سبق پهريون	
جڳ	دنيا - جهان - سنسار	اسرار	راز - ڳجه
سهارو	آڌار - آسرو	بلي بلي	واه واه - شاباس
قيامت	حساب جو ڏينهن	جنسار	سينگار
ڪمزور	هيٿو - بي طاقت	ڌريو	ڏيو
هيٺن	ڪمزورن - ضعيفن	ڌيان	توجه
سبق چوٿون		روز	ڏينهن
تبليغ	پرچار - دين جي سمجهاڻي	شمار	ڳڻپ - ڳاڻيٽو
تبوڪ	ماڳ جو نالو	قسمين قسمين	نموني نموني - طرحين طرحين
پرهيزگار	پلارو - چڱو	ڪار	اوندا هي - انڌو ڪار
سندس	ان جو	گلزار	چمن - باغ - گلن جي جاءِ
سندن	انهن جو	ڳڙا	برف جا گولا جيڪي مينهن
غار	ڪڏ - چُر	لاھ	وسندي آسمان مان ڪرن ٿا
غارِ ثور	هڪ غار جو نالو		لاھو - هيٺائين - ڍورو
ڪفن	مُردِي جو لباس	سبق ٻيو	
ڪانئس	ان کان	پارٽ	هدايت - سفارش
ڪانئن	انهن کان	چغلي	لاڻي چائي - گلا جوڻي
ڪيس	ان کي	سُپاءُ	سُني عادت
ڪين	انهن کي	ڪوٺيندا	چوندا - سڏيندا
وصال	لاڏاڻو - فوت	گلا	پرپٽ (غير حاضريءَ ۾)
هجرت	لٽڻ - هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ وڃڻ		برائي ڪرڻ
سبق پنجون		مُرڪي	ٿورو کلي، مسڪرائي
اهڙيءَ ريت	ان نموني - ان طرح	مومن	ايمان وارو
بندرگاهه	سلموندي ڪناري تي اهو هنڌ جتي	منع	روڪ - جهل - انڪار
	پيڙيون ۽ جهاز سلمان لاهين ۽ کڻن		

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
چڱو ماڻهو - خوش اخلاق - سهڻائي - انسانيت	نيڪ مرد	اٽڻي ويهڻي - رهڻي ڪهڻي هلت چلت جو نمونو واکاڻ - تعريف	ثقافت ساراه
سبق اٺون		گڏ - مليل	شامل
پاڳو الله جو دوست رستو - وات سڀني عادتو وارو بختاور - سپاڳو صدقو - خيرات	حصو خليل الله راه سُلچڻو سدورو قربان	ڪنهن ملڪ جو حصو يا پاڳو پراڻو - آڳاٽو - پراڻي وقت جو خيال - ڌيان - سانگي شاهوڪار - پرپور مهمانن جي خدمت	علائقو قديم لحاظ مالا مال مهمان نوازي وادي
سبق نائون		آباد زمين - سڌي زمين - ماڻهي	
گاڏين جي اچ وڃ اتفاق - اوچتو ٿيل ڪا ڳالهه پٽاڻي رستو، جتان پيادل رستو پار ڪجي نشان - اشارو پنڌ هلڻ جو رستو قانون - اصول روڪ - بندش	ترثفڪ حادثو زير اڪراسنگ سگنل فت پات قاعدا ڪنٽرول	سبق ڇهون	
سبق ڏهون		وڏي شان وارو - عزت وارو تمام مٿاهون - اوچو حاصل ڪريون - سڪون قربان	اعليٰ پرايون صدقي
ناهيو - جوڙيو وڌائي چيو - ٻڌايو نصيب - پاڳ - بخت وڏو اڳواڻ نيڪي - چڱي عادت - سٺا ڳڻ	بنايو عظمت فرمايو قسمت قائد اعظم ڳڻ	شان - عزت ڌار - مختلف	مان نرالو
سبق يارهون		سبق ستون	
ڏک - ايذاء - تڪليف پائيندو	اهنج پهريندو	هلچل - چُرپر - ڪوشش اٽڻي ويهڻي - پوشاڪ ۽ کڻو پيٽو ميوو - نتيجو ڪٽيندڙ - فاتح موت - وفات نظر اچڻ - ڏسڻ ۾ اچڻ	تحريڪ تهذيب ڦل ڪامياب لاڏاڻو ليڪچر

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
جتن	ڪوششون	رازداري	لڪ - ڳجهيءَ طرح
چوٽڪارو	آزادي	رُسي ويل	ڪاوڙيل
حل	طريقا - رستا	رونقون	سونهن - حُسن
ڏڪار	کاڌي پيتي جي شين جي ڪوٽ	سلا	ٻوٽا
سلوڪ	ورتاءُ - پيش اچڻ جو نمونو	سربستو	پورو - سمورو
سماجي خدمتون	ماڻهن جي ڀلائي جا ڪم ڪاريون	لاھ	وڻ جي پاڙ جيڪا زمين
سلميءَ جي ويري	علائقي يا ڳوٺ جو نالو	مرهيات	اندر ٿئي ٿي
منهن	ڪڪائون گهر يا آجهو	ويران	مري ويل - مرحوم
مسئلا	ڏکيائون - مشڪلاتون		برباد - سڄو - قتل
هڏ ڏوڪي	مددگار - دوست - گهڻگهرو		
هڪيو	هٿيڪو - موجود		
سبق ٻارھون			
ڏياري	هندن جي ڏيئن واري عيد	حقيقت	سچ پچ - سچائي
سوڀ	فتح - ڪاميابي	خلائي لباس	خلا ۾ ويڃڻ وارو لباس
سينگاري	سجاي	غور	ويچار - ڌيان
سنبت	تياري	مٿاڇرو	مٿيون ڀاڱو
سبق چوڏھون			
بول	ڳالهيون	اڇا اجرا	صاف سُٿرا
چاھ	شوق	امتحان	پرک - آزمائش
سڳورو	ڀلارو - مبارڪ - افضل	جھٽ	جھپٽ
ڪلڪ	ڪاني جو قلم	چڱيلائي	صحت
گڏجاڻي	ملاقات - ميلاپ - ڳالھ بولھ	چنڊ ڦوڪ	صفائي، سُٿرائي
وندرايان	خوش ڪيان - وندر ڪرايان	ساهيڙيون	سرتيون - دوست
سبق پندرھون			
اُداس	پريشان	جوت	روشني
اُجر	ثواب	ٽانڊاڻا	کڙکپتا - جُگنو - چمر چراڪ
انداز	نمونو	سُرھا	خوشبودار
		سونھارو	سونھن وارو - خوبصورت
		مکڙيون	اڻ ٽڙيل گل - ڪچا گل
		مونجھارو	پريشاني - تڪليف

نوان لفظ

لفظ	معني
سبق اوڻيهون	
چيئر لفت	هڪ قسم جو جهولو
ڇُهڻ	هٿ لڳائڻ
لاڀائتو	فائدي وارو
ماڳن	هندن
وَسْتيون	ڳوٺ - وسنديون
واهڻ	ننڍا ڳوٺ
سبق ويهون	
تهدار	تهن واري يا وارا
رڻ پٽ	ويران - برپٽ - سڄ
زرخيز	تمام پلي - سُنِي پيداوار ڏيندڙ
چيون	وڏا پتر
عمارتون	جايون - جڳهيون
گهرج	گپُ - ضرورت
مانڊاڻ	جُهڙ - رنگين نظارا
مختلف	ڌار - الڳ الڳ
سبق ٻاويهون	
احترام	عزت - آبرو - مانُ
اونو	فڪر - ڳڻتي
پلا	سُنا
زنده	جيئرو
سنوارڻ	اُجارڻ
ضبط ڪرڻ	قبضي ۾ آڻڻ - صبر ڪرڻ
قول	چوڻي
نيڪ	چڱو
نهنو	نماڻو - حياردار - صبر وارو
سبق ٽيويهون	
آداب	طريقا - ادب جو جمع
اُهيڄاڻ	نشان

لفظ	معني
سبق چوويهون	
ترقي يافتہ	سُدريل
ٽيڪنالاجي	هنرن جي ڄاڻ - هنرن جو علم
خود مختيار	آزاد
ڏهاڙو	ڏڻ - ڏينهن
سبق چويهون	
اُجرا	صاف
ثرت	جهت پٽ - جلدي
پهري	پاڻي
مڪتب	اسڪول
ناماچار	نيڪي - ساراه
هنئين	ڍل سان - من سان
سبق ستاويهون	
ٻولُ	ڳالھ - ٻولَ - ڳالهيون
حڪمت	ڏاهپ - سياڻپ
صحبت	سنگت - دوستي
هَبَچَ	لوپ - موھُ - لالچ
سبق اٺاويهون	
اُوچو	مٿانهون - اعليٰ
توڙ	آخر - پڇاڙي
پاڻان	پاڻَ - پنهنجو پاڻ - خُود
ساڃاھ	حياءُ - سُدَ
ڪينَ	ڪونہ - نہ